

Bruselj, 7. julij 2021
(OR. en)

10027/21

Medinstitucionalna zadeva:
2021/0191 (COD)

EF 206
ECOFIN 618
CODEC 935
ENV 446
SUSTDEV 86

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	7. julij 2021
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM- MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2021) 391 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o evropskih zelenih obveznicah

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2021) 391 final.

Priloga: COM(2021) 391 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 6.7.2021
COM(2021) 391 final

2021/0191 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o evropskih zelenih obveznicah

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2021) 390 final} - {SWD(2021) 181 final} - {SWD(2021) 182 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Ta predlog je del širše agende Evropske komisije o trajnostnem financiranju. Določa temelje za skupni okvir pravil v zvezi z uporabo oznake „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“ za obveznice, s katerimi se uresničujejo okoljskotrajnostni cilji v smislu Uredbe (EU) 2020/852¹ (uredba o taksonomiji). Vzpostavlja tudi sistem za registracijo in nadzor podjetij, ki delujejo kot zunanji pregledovalci za zelene obveznice v skladu s tem okvirom. Olajšal bo nadaljnji razvoj trga za visokokakovostne zelene obveznice, s čimer bo prispeval k uniji kapitalskih trgov, hkrati pa zmanjšal motnje na obstoječih trgih zelenih obveznic in tveganje navideznega zelenjenja. Oznaka „evropska zelena obveznica“ je na voljo vsem izdajateljem v Uniji ali zunaj nje, ki izpolnjujejo zahteve iz tega predloga.

Namen tega zakonodajnega predloga je bolje izkoristiti potencial enotnega trga in unije kapitalskih trgov za prispevanje k doseganju podnebnih in okoljskih ciljev Unije v skladu s členom 2(1)(c) **Pariškega sporazuma** o podnebnih spremembah iz leta 2016² in evropskega zelenega dogovora³.

V evropskem zelenem dogovoru je bilo pojasnjeno, da so za prehod na podnebno nevtravno gospodarstvo in doseganje ciljev Unije glede okoljske trajnosti potrebne znatne naložbe v vseh sektorjih gospodarstva. V obdobju 2021–2030 bodo za doseganje sedanjih podnebnih in energetskih ciljev Unije za leto 2030 potrebne naložbe v energetske sisteme (brez prometa) v višini 336 milijard EUR letno (v stalnih cenah iz leta 2015), kar ustreza 2,3 % BDP⁴. Znatno del teh finančnih tokov bo moral prispevati zasebni sektor. Za zmanjšanje te naložbene vrzeli je treba tokove zasebnega kapitala v velikem obsegu preusmeriti v bolj okoljskotrajnostne naložbe in ponovno celovito razmisliti o evropskem finančnem okviru.

V evropskem zelenem dogovoru je bilo zlasti poudarjeno, da bi bilo treba vlagateljem in podjetjem olajšati prepoznavanje okoljskotrajnostnih naložb in zagotoviti njihovo verodostojnost. To bo mogoče doseči z jasnim označevanjem naložbenih produktov za male vlagatelje in z oblikovanjem standarda za evropske zelene obveznice, ki bi omogočal okoljskotrajnostne naložbe na najpriročnejši način. Kljub živahni rasti trga je izdaja zelenih obveznic še vedno le majhen del skupne izdaje obveznic in predstavlja približno 4 % skupne izdaje podjetniških obveznic v letu 2020⁵. Nadaljnja rast trga za visokokakovostne zelene obveznice bo vir znatnih zelenih naložb, s čimer bo pomagala zapolniti naložbeno vrzel v okviru evropskega zelenega dogovora.

¹ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

² Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 4).

³ Sporočilo Komisije „Evropski zeleni dogovor“ (COM(2019) 640 final).

⁴ Ocena učinka, priložena sporočilu „Krepitev evropskih podnebnih ambicij do leta 2030 – Vlaganje v podnebno nevtravno prihodnost v korist naših državljanov“, [SWD\(2020\) 176 final](#).

⁵ [Poročilo o evropski finančni stabilnosti in povezanosti iz leta 2021](#).

V ta namen je bila v naložbenem načrtu za evropski zeleni dogovor z dne 14. januarja 2020⁶ napovedana vzpostavitev standarda za zelene obveznice. Evropski svet je v sklepih o podnebnih spremembah iz decembra 2020⁷ poudaril pomen oblikovanja skupnih svetovnih standardov za zeleno financiranje in pozval Evropsko komisijo, naj do junija 2021 pripravi zakonodajni predlog za standard za zelene obveznice. Tudi Komisija je v svojem delovnem programu za leto 2021 kot prednostno nalogo izpostavila „gospodarstvo za ljudi“ in poudarila pomen nadaljnjega napredka pri trajnostnem financiranju, zlasti s predlogom za uvedbo standarda EU za zelene obveznice⁸.

Zaradi razširjene uporabe lastniških tržnih okvirov za zelene obveznice in kljub dejstvu, da so nekateri od teh okvirov splošno sprejeti kot določitev standardov, je lahko za vlagatelje drago in težko ugotoviti pozitiven vpliv naložb, ki temeljijo na obveznicah, na okolje in primerjati različne zelene obveznice na trgu. Za izdajatelje pomanjkanje skupnih opredelitev okoljskotrajnostnih gospodarskih dejavnosti ustvarja negotovost glede tega, katere gospodarske dejavnosti se lahko štejejo za legitimno zelene. V takih okoliščinah se izdajatelji lahko soočajo s tveganjem izgube ugleda zaradi morebitnih obtožb o navideznem zelenjenju, zlasti v sektorjih, ki so v prehodu. Poleg tega jim lahko razdrobljenost praks na področju zunanjega pregleda povzroči dodatne stroške. Te ovire lahko vplivajo na dobičkonosnost projektov z znatnim vplivom na podnebje in okolje ter tako zmanjšajo ponudbo takih naložbenih priložnosti in ovirajo doseganje okoljskih ciljev Unije.

Cilj tega predloga je odpraviti te ovire z določitvijo standarda za visokokakovostne zelene obveznice. S tem bi: (1) izboljšali sposobnost vlagateljev, da prepoznajo visokokakovostne zelene obveznice in jim zaupajo, (2) olajšali izdajanje visokokakovostnih zelenih obveznic s pojasnitvijo opredelitev zelenih gospodarskih dejavnosti in zmanjšanjem morebitnih tveganj izgube ugleda izdajateljev v sektorjih, ki so v prehodu, ter (3) standardizirali prakso zunanjega pregleda in izboljšali zaupanje v zunanje pregledovalce z uvedbo prostovoljne ureditve registracije in nadzora.

Ta predlog za evropske zelene obveznice temelji na uredbi o taksonomiji. Uredba o taksonomiji določa razvrstitev gospodarskih dejavnosti kot okoljskotrajnostnih, pri čemer je eno od meril za njihovo opredelitev popolna skladnost z minimalnimi socialnimi zaščitnimi ukrepi. Ta okvir se lahko uporabi kot referenčno merilo za razvrstitev gospodarske dejavnosti in s tem povezanih sredstev ali projektov med zelene. V skladu s členom 4 uredbe o taksonomiji⁹ mora Unija pri določanju standardov za okoljskotrajnostne podjetniške obveznice uporabiti merila taksonomije¹⁰. Zato Komisija za namene evropskih zelenih obveznic predlaga, da se v uredbi o taksonomiji in v njenih delegiranih aktih, ko se bodo pripravljali, opredeli, kaj šteje za „zeleno“.

Ta predlog določa okvir za vse izdajatelje zelenih obveznic, vključno s tistimi iz javnega in zasebnega sektorja ter vključno s finančnimi in nefinančnimi podjetji. Okvir naj bi se uporabljal tudi za izdajatelje kritih obveznic in listinjenj, katerih vrednostne papirje izda

⁶ Sporočilo Komisije „Naložbeni načrt za trajnostno Evropo – Naložbeni načrt za evropski zeleni dogovor“ (COM(2020) 21 final).

⁷ Sklepi Evropskega sveta z dne 12. decembra 2020. EUCO 22/20.

⁸ Delovni program Komisije za leto 2021 (COM(2020) 690 final z dne 20. oktobra 2020).

⁹ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088.

¹⁰ Člen 4 uredbe EU o taksonomiji: „Države članice in Unija uporabijo merila iz člena 3 za določanje, ali se gospodarska dejavnost šteje kot okoljsko trajnostna za namene kakršnega koli ukrepa, ki določa zahteve za udeležence na finančnem trgu ali izdajatelje v zvezi s finančnimi produkti ali podjetniškimi obveznicami, ki so na voljo kot „okoljsko trajnostni“.“

subjekt za posebne namene¹¹. Povezava z uredbo o taksonomiji omogoča, da se prihodki od evropskih zelenih obveznic uporabijo za širok razpon gospodarskih dejavnosti, ki znatno prispevajo k ciljem okoljske trajnostnosti. Ta predlog, ki temelji na sedanjih dobrih tržnih praksah za zelene obveznice, predstavlja številne možnosti uporabe, kot so banka, ki izda evropsko zeleno obveznico za financiranje zelenih hipotek, proizvajalec jekla, ki izda evropsko zeleno obveznico za financiranje nove proizvodne tehnologije z nižjimi emisijami, ali država, ki izda evropsko zeleno obveznico za financiranje subvencijske sheme za naprave za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov.

Ta predlog temelji na dobrih tržnih praksah ter povratnih informacijah in priporočilih strokovne skupine na visoki ravni za financiranje trajnostne rasti. V poročilu skupine, objavljenem 31. januarja 2018¹², je bila predlagana uvedba uradnega standarda EU za zelene obveznice, kot se je imenoval takrat. Komisija se je v okviru nadaljnjega ukrepanja zavezala, da bo v akcijskem načrtu za financiranje trajnostne rasti¹³, sprejetem 8. marca 2018, oblikovala standard EU za zelene obveznice. Skupini tehničnih strokovnjakov za financiranje trajnostne rasti, ki jo sestavljajo udeleženci na trgu iz različnih sektorjev, je naročila, naj pripravi priporočila za standard EU za zelene obveznice. Skupina je to storila v svojem končnem poročilu junija 2019, ki mu je marca 2020 sledil priročnik o uporabnosti za osnutek standarda. Nazadnje je Komisija zbrala dodatna spoznanja in prispevke o zelenih obveznicah v okviru javnega posvetovanja o prenovljeni strategiji za trajnostno financiranje (od aprila do julija 2020) in svojega ciljnega posvetovanja o standardu EU za zelene obveznice (odprto od junija do oktobra 2020).

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog uvaja sklop pravil, ki jih morajo upoštevati izdajatelji zelenih obveznic, da bi obveznico imenovali „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“. Temelji na obstoječih dobrih tržnih praksah in uvaja dodatne zahteve na podlagi ustrezne zakonodaje, ki že velja. Te zahteve so skladne s cilji obstoječih določb politike na tem področju in zlasti z uredbo o taksonomiji. Ta predlog od izdajateljev evropskih zelenih obveznic zahteva, da zagotovijo, da se prihodki iz obveznic dodelijo sredstvom in odhodkom ob polnem upoštevanju zahtev uredbe o taksonomiji, da se zagotovi, da je obveznica v celoti okoljskotrajnostna. Ta predlog je skladen tudi z drugimi pobudami za trajnostno financiranje, vključno s predlogom Komisije za direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti¹⁴, ki bo spodbujala sporočanje informacij, povezanih s trajnostnostjo, s strani vseh velikih korporacij in večine družb, ki kotirajo na reguliranih trgih, kar zadeva tudi številne izdajatelje obveznic.

¹¹ V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora Komisija v skladu z Uredbo (EU) 2021/557 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2021 o spremembi Uredbe (EU) 2017/2402 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje kot pomoč pri okrevanju po krizi zaradi COVID-19 do 1. novembra 2021 na podlagi poročila Evropskega bančnega organa poročati o vzpostavitvi posebnega okvira za trajnostno listinjenje, in sicer v tesnem sodelovanju z Evropskim organom za vrednostne papirje in trge ter Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine. Ta predlog ne prejudicira tega poročila. Če je primerno, bi se lahko poseben okvir za trajnostno listinjenje po obsegu in drugih vidikih razlikoval od vrednostnih papirjev za listinjenje, ki izpolnjujejo pogoje za EuGB.

¹² https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

¹³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij Akcijski načrt: financiranje trajnostne rasti“ (COM(2018) 097 final z dne 8. marca 2018).

¹⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021PC0189&from=EN>.

Ta predlog je skladen tudi z unijo kapitalskih trgov, katere cilj je izboljšati zmožnost kapitalskih trgov Unije za mobilizacijo in usmerjanje naložb, ki lahko prispevajo k financiranju prehoda na zeleno gospodarstvo.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog je v skladu s splošnimi političnimi cilji evropskega zelenega dogovora. Evropski zeleni dogovor je odziv Unije na podnebne in okoljske izzive, ki opredeljujejo to generacijo. Njegov cilj je preoblikovati Unijo v sodobno, z viri gospodarno in konkurenčno gospodarstvo brez neto emisij toplogrednih plinov do leta 2050¹⁵. Poleg tega bo imelo zagotavljanje zaupanja vrednega reguliranega okolja, ki podpira izdajo in uvedbo evropskih zelenih obveznic, pomembno vlogo pri spodbujanju mednarodne vloge eura in bo pomagalo pri doseganju cilja razvoja finančnih trgov Unije v novo vozlišče za zelene finance, kar bo še dodatno podpiralo zelene naložbe EU¹⁶. Komisija bi lahko državam članicam zagotovila tehnično podporo v skladu z Uredbo (EU) 2021/240¹⁷ za spodbujanje evropskih zelenih obveznic na nacionalni ravni.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Ta predlog spada na področje deljene pristojnosti v skladu s členom 4(2)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in temelji na členu 114 PDEU, ki daje pristojnost za določitev določb, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga.

Člen 114 PDEU Uniji omogoča, da sprejme ukrepe za odpravo obstoječih ovir pri uresničevanju temeljnih svoboščin, pa tudi za preprečitev verjetnega pojava takšnih ovir v prihodnosti. To vključuje tudi tiste ovire, ki udeležencem na trgu, kot so izdajatelji zelenih obveznic ali vlagatelji, otežujejo, da bi v celoti izkoristili prednosti notranjega trga.

Sedanji trg zelenih obveznic v celoti temelji na standardih in praksah, ki jih določa trg, pri čemer vlagateljem dajejo zaupanje podjetja, ki delujejo kot zunanji pregledovalci. Ti obstoječi standardi določajo smernice ali priporočila na visoki ravni, ki temeljijo na postopkih, vendar osnovne opredelitve zelenih projektov niso dovolj standardizirane, stroge in celovite. To vlagateljem preprečuje, da bi zlahka prepoznali obveznice, katerih prihodki so usklajeni z okoljskimi cilji ali prispevajo k njim, vključno zlasti s ciljem omejitve zvišanja povprečne svetovne temperature na precej pod 2 °C in nadaljevanjem prizadevanj, da se to omeji na 1,5 °C nad predindustrijsko stopnjo, kot je določeno v Pariškem sporazumu. Te razmere omejujejo tudi zmožnost izdajateljev, da uporabijo okoljskotrajnostne obveznice za prehod svojih dejavnosti na bolj okoljskotrajnostne poslovne modele.

Poleg tega tržni standardi, ki se trenutno uporabljajo, ne zagotavljajo ustrezne preglednosti in odgovornosti zunanjih pregledovalcev, prav tako pa ni stalnega nadzora nad družbami, ki delujejo kot zunanji pregledovalci. Zato imajo vlagatelji dodatne težave pri prepoznavanju in primerjanju okoljskotrajnostnih obveznic ter zaupanju vanje.

¹⁵ Komisija je 4. marca 2020 sprejela predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi Uredbe (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (2020/0036 (COD)), v katerem predlaga, da postane cilj podnebne nevtralnosti do leta 2050 pravno zavezujoč za EU.

¹⁶ Evropski gospodarski in finančni sistem: spodbujanje odprtosti, moči in odpornosti (COM(2021) 32 final z dne 19. januarja 2021).

¹⁷ Uredba (EU) 2021/240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021.

V Uniji torej obstajajo različne prakse, zaradi česar je za vlagatelje prepoznavanje pravih zelenih obveznic drago, hkrati pa to preprečuje, da bi trg zelenih obveznic rasel glede na svoj potencial.

Doslej še nobena država članica ni sprejela zakonodaje za vzpostavitev uradnega standarda zelenih obveznic na nacionalni ravni. Vendar pa nacionalni sistemi označevanja že določajo različne zahteve za okoljskotrajnostne finančne produkte, kar lahko v nekaterih primerih privede do zahtev glede obveznic, na primer v primeru zahtev glede obvezniških skladov. Pri primerjavi državnih zelenih obveznic, ki jih izdajo države članice EU, že obstajajo primeri, v katerih so se v državah članicah uporabljale različne opredelitve okoljskotrajnostnih dejavnosti. Poleg tega bodo nekatere države članice glede na stalno rast trga zelenih obveznic in njegovo vlogo pri financiranju vrste naložb v osnovna sredstva, ki so potrebne za doseganje ciljev Pariškega sporazuma, verjetno razmislile o oblikovanju standardov ali določitvi smernic na nacionalni ravni.

Takšne nacionalne pobude bi si verjetno prizadevale obravnavati iste težave, kot naj bi jih obravnavala predlagana pobuda EuGB, vendar bi se lahko rezultati med državami članicami razlikovali. Zato je verjetno, da bi se pojavile razlike med nacionalnimi zakonodajami, ki bi ovirale prosti pretok kapitala, spodbokale enake konkurenčne pogoje na evropski ravni in delovale v nasprotju s cilji unije kapitalskih trgov. Zato obstaja jasna potreba po usklajenem standardu za zelene obveznice, ki bi ga po vsej Uniji uporabljali javni in zasebni izdajatelji zelenih obveznic. Cilj sprejetja te uredbe bi bil zagotoviti takšne usklajene zahteve. Zato je člen 114 PDEU ustrezna pravna podlaga.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Ta predlog je v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU), v skladu s katerim lahko Unija ukrepa le, če države članice predvidenih ciljev ne morejo doseči same.

Trg zelenih obveznic je sam po sebi mednarodni, udeleženci pa z obveznicami trgujejo prek nacionalnih meja. Izdajatelji finančnih produktov in vlagatelji vanje potrebujejo skupno metriko in opredelitve za določanje, kateri projekti in dejavnosti so okoljskotrajnostni, ter njihovo medsebojno primerjanje. Glede na to bi nacionalni zakonodajni ukrepi za odpravo pomanjkljivosti, ugotovljenih na trgu zelenih obveznic, lahko povzročili razdrobljenost evropskega trga zelenih obveznic.

Poleg tega je trg za zunanje pregledovalce za zelene obveznice čezmejni trg. Da bi ohranili enake konkurenčne pogoje za akterje, ki zagotavljajo te storitve, je na evropski ravni potrebna centralizirana ureditev registracije in nadzora za zunanje pregledovalce za evropske zelene obveznice, ki jo usklajuje Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA).

Zato take pobude ni mogoče omejiti na ozemlje ene same države članice in je potrebno usklajeno ukrepanje na ravni Unije. Samo s posredovanjem na ravni Unije se lahko opredelijo usklajene in standardizirane zahteve za evropske zelene obveznice, da se izboljša delovanje enotnega trga in prepreči izkrivljanje trga.

Glede na številne medsebojne vplive med predlogom o evropskih zelenih obveznicah in drugo ustrezno zakonodajo na ravni Unije, kot je uredba o taksonomiji, se zdi instrument Unije primernejši za obravnavanje trenutnega stanja.

Iz zgoraj navedenih razlogov je enotnost in pravno varnost izvajanja svoboščin iz Pogodbe mogoče bolje zagotoviti z ukrepanjem na ravni Unije.

- **Sorazmernost**

Ta predlog je v skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5 PEU. Predlagani ukrepi so potrebni in tudi najprimernejši za doseganje ciljev.

Uvedba harmoniziranega prostovoljnega standarda za zelene obveznice na ravni Unije bo določila referenčno vrednost za visokokakovostne zelene obveznice na evropskih in morda svetovnih trgih, ne da bi uporabo standarda naložila sedanjim udeležencem na trgu. Ta uredba bi lahko z omogočanjem odprave nekaterih ovir za pravilno delovanje trga za visokokakovostne zelene obveznice prispevala k usmerjanju kapitalskih tokov v okoljskotrajnostne projekte in olajšala čezmejne zelene naložbe. Glede na tveganje, da bi neukrepanje povzročilo razdrobljenost trga in zmedo med vlagatelji, bo ta predlog zagotovil pravno jasnost, preglednost in primerljivost evropskih zelenih obveznic po vsej Uniji.

V povratnih informacijah zainteresiranih strani in oceni učinka za ta predlog je bilo ugotovljeno, da sta glavna vzroka za težavo pomanjkanje dosledne opredelitve, kaj so okoljskotrajnostni načini uporabe prihodkov iz zelenih obveznic, in pomanjkanje stalnega nadzora nad zunanjimi pregledovalci. Ta predlog ne presega tistega, kar je potrebno za obravnavo in reševanje vsakega od teh vprašanj, in sicer z: (1) oblikovanjem prostovoljnega standarda za zelene obveznice, ki zahteva, da je uporaba prihodkov usklajena z zahtevami uredbe o taksonomiji, in (2) zahtevo, da izdajatelji evropskih zelenih obveznic zagotovijo pregled pred izdajo in po njej s strani zunanjega pregledovalca, registriranega in nadzorovanega v skladu z zahtevami te uredbe. Za državne revizorje ali druge javne subjekte, ki jih pooblastijo državni izdajatelji, ne veljajo zahteve glede registracije in nadzora iz te uredbe, saj so ti zakonsko predpisani subjekti, ki so odgovorni za nadzor nad javno porabo in imajo običajno pravno zagotovljeno neodvisnost.

- **Izbira instrumenta**

Cilj tega predloga je vzpostaviti skupen sklop zahtev za harmoniziran standard za evropske zelene obveznice, ki bo dodatno poenostavil okoljskotrajnostne naložbe in podprl usklajen način izboljšanja delovanja enotnega trga. Za doseganje teh ciljev politike je potrebna uredba, ki se uporablja neposredno in je najboljši način za doseganje največje možne harmonizacije, hkrati pa se preprečijo razlike, povezane z neenotnim izvajanjem.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Trenutno na ravni EU ni pravne ureditve za zelene obveznice.

- **Posvetovanja z deležniki**

Komisija je 8. aprila 2020 začela odprto javno posvetovanje o prenovljeni strategiji za trajnostno financiranje, ki je potekalo 16 tednov. To posvetovanje je vključevalo več kot 100 vprašanj, vključno z več vprašanji o standardih in oznakah za finančne produkte ter o standardu EU za zelene obveznice, kot je bil znan takrat. Komisija je od številnih deležnikov

prejela več kot 600 odgovorov na to posvetovanje. Na spletnem mestu Komisije je bilo objavljeno stališče do povratnih informacij s pregledom prejetih prispevkov¹⁸.

Komisija je v okviru postopka 12. junija 2020 začela tudi ciljno usmerjeno posvetovanje, da pridobila dodatne prispevke deležnikov o standardu EU za zelene obveznice. To posvetovanje je trajalo 16 tednov in se je zaključilo 2. oktobra 2020, potem ko je bilo prejetih 167 odgovorov. Odgovori so objavljeni na spletu¹⁹. Dokument o posvetovanju je obsegal skupno 19 vprašanj in se osredotočil na dve glavni temi, in sicer na standard EU za zelene obveznice ter socialne obveznice in COVID-19. Prispevke so poslali številni deležniki, vključno s poslovnimi organizacijami, poslovnimi združenji, potrošniškimi organizacijami, nevladnimi organizacijami in javnimi organi. Z geografskega vidika so odgovori prispeli iz 20 držav članic, dveh drugih evropskih držav in dveh neevropskih držav.

• **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija je maja in junija 2020 opravila strukturirane poglobljene razgovore z 11 izbranimi deležniki iz različnih sektorjev in držav članic.

Poleg tega je Komisija med 2. in 23. decembrom 2020 izvedla kratko posvetovanje z nacionalnimi uradniki za upravljanje dolga prek delovne skupine za zelene obveznice v okviru podskupine za evropske trge državnih dolžniških instrumentov (ESDM) pri Ekonomsko-finančnem odboru Sveta, pri čemer je uporabila ciljno usmerjen vprašalnik. Vprašalnik je bil poslan tudi strokovni skupini držav članic za financiranje trajnostne rasti, anketiranci pa so bili pozvani, naj svoje odgovore uskladijo po državah članicah. Povratne informacije je predložilo 17 držav članic.

Komisija se je tudi redno posvetovala z Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA) glede njegovih mnenj in nasvetov, tudi v zvezi z morebitno ureditvijo registracije in nadzora za zunanje pregledovalce na ravni Unije.

Skupno raziskovalno središče Komisije je pripravilo več akademskih dokumentov, delovnih dokumentov in poročil v zvezi z zelenimi obveznicami: (1) Zelene obveznice in okoljska uspešnost podjetij: študija izvedljivosti; (2) Zelene obveznice in uporaba poročanja o prihodkih: kaj vemo od ponudnikov tržnih podatkov?; (3) Oblikovanje cen zelenih obveznic. Ali so finančne institucije posebne?; (4) Zelene obveznice kot orodje za boj proti podnebnim spremembam.

O pobudi za evropske zelene obveznice se je od leta 2019 razpravljalo na rednih sestankih strokovne skupine držav članic za financiranje trajnostne rasti: države članice so bile redno na tekočem in so sodelovale v razpravah o posebnih vprašanjih, kot so povezava z uredbo o taksonomiji ter oblika in narava morebitne pobude za evropske zelene obveznice.

• **Ocena učinka**

V oceni učinka je bilo poleg osnovnega scenarija brez ukrepanja Unije obravnavanih tudi več možnosti politike v treh ključnih razsežnostih politike:

- (1) kar zadeva področje uporabe standarda za izdajatelje zelenih obveznic, so bile obravnavane možnosti: (1) prostovoljni pristop, v skladu s katerim bi se izdajatelji zelenih obveznic lahko sami odločili, ali se bodo uskladili s prihodnjo pobudo za evropske zelene obveznice ali ne, in (2) obvezen pristop, pri katerem bi morale vse

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-sustainable-finance-strategy_en

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-eu-green-bond-standard_en

zelene obveznice, izdane v EU ali pri izdajatelju s sedežem v EU, temeljiti na prihodnji pobudi za evropske zelene obveznice;

- (2) kar zadeva regulativno obravnavo zunanjih pregledovalcev za evropske zelene obveznice, so bile obravnavane možnosti: (1) pooblastiti ESMA za izdajo dovoljenj zunanjim pregledovalcem za evropske zelene obveznice z omejenim nadzorom in zahtevami ter (2) naložiti ESMA, da v skladu s strožjim okvirom izdaja dovoljenja in nadzoruje zunanje pregledovalce v okviru standarda EU za zelene obveznice;
- (3) kar zadeva morebitno prožnost, omogočeno državnim izdajateljem, ki želijo izdajati evropske zelene obveznice, v primerjavi z nedržavnimi izdajatelji, so bile obravnavane možnosti: (1) brez prožnosti, (2) prožnost v zvezi z zahtevami v zvezi z obveznicami, ne pa v zvezi z uporabo in izvajanjem uredbe o taksonomiji, ter (3) prožnost v zvezi z zahtevami, povezanimi z obveznicami, in v zvezi z uredbo o taksonomiji.

Rezultati dveh spletnih posvetovanj o tej temi so pokazali, da je velika večina deležnikov podprla koncept standarda EU za zelene obveznice, kot je bil takrat znan, kot je predlagala skupina tehničnih strokovnjakov za financiranje trajnostne rasti, vključno z zahtevo po prostovoljnem standardu. Le zelo majhna manjšina je izrazila podporo obveznemu standardu.

Velika večina anketirancev je izrazila podporo regulativni ureditvi za zunanje pregledovalce pod nadzorom ESMA, številni pa so zahtevali sorazmerno ureditev. To kaže, da bi večina deležnikov večinoma podprla možnost milejše ali bolj ciljno usmerjene nadzorne ureditve.

O morebitni prožnosti za izdajatelje državnih obveznic so potekala posvetovanja s sedanjimi in potencialnimi izdajatelji državnih zelenih obveznic v Uniji, ki so bili enakomerno razdeljeni glede vprašanja, ali naj se zagotovi prožnost v zvezi z uredbo o taksonomiji ali ne. Vendar je bila izražena močna podpora ohranitvi doslednega pristopa v zvezi z državnimi in podjetniškimi izdajatelji.

Na podlagi analize različnih možnosti in povratnih informacij, prejetih od deležnikov, je bila v oceni učinka kot prednostna možnost opredeljena možnost,

- (1) da se pobuda za evropske zelene obveznice vzpostavi kot prostovoljni standard, ki je usklajen z dobro tržno prakso in uredbo o taksonomiji,
- (2) da se ESMA zadolži za izdajanje dovoljenj zunanjim pregledovalcem za evropske zelene obveznice z omejenimi zahtevami glede nadzora in
- (3) da se državnim izdajateljem omogoči določena prožnost v zvezi z izvrševanjem evropskih zelenih obveznic, vendar ne v zvezi z njihovo uporabo in razlago uredbe o taksonomiji.

Prednostna možnost temelji na dobrih tržnih praksah na področju poročanja in zunanjega pregleda ter na uskladitvi z uredbo o taksonomiji. Ti elementi bi pobudo za evropske zelene obveznice umestili kot najpomembnejši standard v smislu preglednosti in okoljske verodostojnosti, kar je v skladu s ciljem razvoja in podpiranja trga za visokokakovostne zelene obveznice. Predlagani prostovoljni standard bi v povezavi z milejšim nadzornim pristopom zagotovil, da se cilji Unije dosežejo na stroškovno najučinkovitejši in najuspešnejši način.

Prostovoljni standard bi pritegnil izdajatelje visokokakovostnih zelenih obveznic, od katerih so mnogi izrazili podporo pobudi za evropske zelene obveznice, saj bi jim omogočil jasnejše komuniciranje z vlagatelji in drugimi o njihovi skladnosti z okoljskimi standardi in okoljskih zavezah. Hkrati bi se s tem izognili negativnim učinkom na obstoječe trge zelenih obveznic, ki lahko še naprej prosto delujejo. To bi olajšalo vzpostavitev konkurenčnega tržnega okolja, ki bi omogočilo, da bi prihodnje izdaje spodbudilo povpraševanje vlagateljev, ne pa regulativne zahteve.

Milejši in ciljno usmerjen nadzorni pristop v zvezi z zunanjimi pregledovalci bi povečal preglednost postopkov zunanjega pregleda za izdajatelje in vlagatelje, izboljšal usklajevanje nekaterih vidikov različnih pristopov in obravnaval vprašanja, povezana z nasprotji interesov, ne da bi obstoječe ponudnike odvrnil, da se registrirajo v okviru ureditve in delujejo kot pregledovalci za evropske zelene obveznice.

Z uvedbo možnosti omejene prožnosti za države bi lahko države članice izdajale evropske zelene obveznice pod enakimi konkurenčnimi pogoji kot korporacije, pri čemer bi še vedno imele koristi od določene prožnosti, ki upošteva njihove institucionalne posebnosti. Tako kot za druge uporabnike bi bila tudi odločitev o uskladitvi z zahtevami pobude za evropske zelene obveznice za države članice prostovoljna.

Na splošno bi standard zagotovil jasne prednosti v smislu zaupanja, kar bi lahko pomenilo prednosti pri oblikovanju cene obveznice in nove spodbude za izdajatelje, da ga uporabljajo. Podobno bi izdajatelji morda želeli pokazati močnejšo zeleno zavezo z izdajanjem obveznic v skladu s standardom.

Vlagateljem bi bil zagotovljen segment zelenih obveznic, ki bi zagotavljal visoko stopnjo celovitosti, preglednosti in primerljivosti trga ter skupno opredelitev, kaj je zeleno, s čimer bi se povečala primerljivost in zaupanje. Pobuda bi vlagateljem zagotovila večjo izbiro in koristila zlasti vlagateljem, ki so najbolj zavezani zelenemu in cenijo strožjo opredelitev, kaj je zeleno. Institucionalni vlagatelji bi se lahko jasno ločili od preostalega trga, tako da bi svoje naložbe v obveznice usmerili v evropske zelene obveznice.

Za zunanje pregledovalce lahko doseganje skladnosti s standardom povzroči dodatne stroške. Poleg pristojbin za nadzor, ki bi jih bilo treba zaenkrat omejiti na najnižjo možno raven, bi morali pregledovalci nositi nekatere neposredne stroške usklajevanja in pravnega svetovanja ter organizacijske stroške, da pridobijo dovoljenje ESMA.

Izdajatelji bi lahko še vedno izdajali zelene obveznice v skladu z različnimi tržnimi standardi. Stroški uporabe standarda so predvsem stroški, ki so lahko posledica zunanjih pregledovalcev, in stroški, povezani z uporabo taksonomije. Vendar bi stroški, povezani z uporabo taksonomije, že nastali v okviru drugih pobud (npr. Direktive 2014/95/EU o nefinančnem poročanju²⁰), kar pomeni, da bi se del teh stroškov izravnal.

Pobuda zagotavlja jasno opredelitev „okoljske trajnostnosti“ in olajšuje prepoznavanje visokokakovostnih zelenih obveznic na trgu. Povečanje preglednosti bi moralo izboljšati učinkovitost trga in spodbuditi več naložb v kakovostnejše zelene projekte in sredstva, zlasti v povezavi z novimi zahtevami po razkritju, ki izhajajo iz drugih delov širšega akcijskega načrta za trajnostno financiranje. Večje zaupanje na trgu lahko poleg tega privede do

²⁰ Direktiva 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o spremembi Direktive 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin (UL L 330, 15.11.2014, str. 1).

prednosti pri oblikovanju cene obveznice, ki lahko spodbudijo financiranje sredstev in projektov, usklajenih s taksonomijo. Ti dejavniki bi morali evropskemu gospodarstvu pomagati, da hitreje preide na ogljično nevtralne tehnologije in proizvodne procese, ki na splošno manj onesnažujejo, kar bo pozitivno vplivalo na okolje in družbo na splošno.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Ta predlog ni bil del preverjanja primernosti.

- **Temeljne pravice**

Ta predlog spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, uveljavljena zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Ta predlog pooblašča ESMA za opravljanje nove funkcije registracije in nadzora zunanjih pregledovalcev, ki opravljajo svoje storitve v skladu s to uredbo. Zato bo moral ESMA zunanjim pregledovalcem zaračunavati pristojbine, ki bi morale kriti vse upravne stroške, ki jih ima ESMA zaradi svojih dejavnosti v zvezi z registracijo in nadzorom zunanjega pregledovalca.

Na podlagi ocene 0,2 ekvivalenta polnega delovnega časa na subjekt in skupno treh zunanjih pregledovalcev, ki bi zaprosili za registracijo v prvem štiriletnem obdobju²¹, bi bilo potrebnega samo 0,6 ekvivalenta polnega delovnega časa za izvajanje registracije in stalnega nadzora. Vendar bi morale obstajati močne potencialne sinergije z obstoječimi pristojnostmi ESMA, ki izhajajo iz pregleda dejavnosti evropskih nadzornih organov, za katere so bili ESMA zagotovljeni dodatno osebje in proračunska sredstva²². Poleg tega so bile v okviru načrtovanja predloga proračuna Unije za leto 2022 vse agencije pozvane, naj dosežejo razumno letno povečanje učinkovitosti v višini od 1 % do 2 %. Zato je predvideno, da za ta predlog ne bodo potrebna dodatna sredstva.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo pri ocenjevanju te pobude upoštevala spodaj navedene vire in kazalnike ter se oprla na javno posvetovanje in razprave z ESMA in pristojnimi organi. Ocena se bo izvedla v skladu s smernicami Komisije za boljšo pripravo zakonodaje.

Kazalniki:

- (1) skupni izdani znesek, skupni neporavnani znesek, skupni obseg in cene obveznic, ki uporabljajo oznako „evropska zelena obveznica“, in obveznic, ki so označene kot

²¹ Glede na raziskavo, ki jo je leta 2018 izvedla CBI, je na trgu zunanjih pregledov prevladovala skupina večinoma evropskih ponudnikov storitev, ki trenutno predstavljajo več kot 90 % trga, pri čemer šest ponudnikov predstavlja skoraj 75 % trga – CICERO, Sustainalytics, Vigeo Eiris, EY, ISS-oekom in DNV GL. Ocena temelji na tem, da se jih bo polovica odločila za registracijo pri ESMA v okviru EuGB; glej Prilogo 9 k oceni učinka zunanjega pregleda.

²² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:32019R2175>

„zelene“ (vendar ni nujno, da uporabljajo oznako „evropska zelena obveznica“), izdanih letno in neporavnanih [EU in globalno];

- (2) podatki o likvidnosti na trgih obveznic, ki uporabljajo oznako „evropska zelena obveznica“, obveznic, ki so označene kot „zelene“, in drugih obveznic z neporavnanimi obveznostmi (kot merilo, tj. od istih/podobnih izdajateljev);
- (3) število zunanjih pregledovalcev, registriranih v skladu s to uredbo;
- (4) podatki o regulativnih pristojbinah, ki jih plačajo ti zunanji pregledovalci;
- (5) pritožbe in/ali nadzorna poročila v zvezi s skladnostjo s to uredbo.

Viri:

- (1) podatkovna zbirka ESMA o registriranih zunanjih pregledovalcih,
- (2) podatkovna zbirka ESMA o regulativnih pristojbinah in dajatvah,
- (3) podatkovna zbirka ESMA o obvestilih in pritožbah,
- (4) zunanje podatkovne zbirke v zvezi s trgom obveznic,
- (5) neposredni in posvetovalni prispevki deležnikov.

Odločitve v zvezi z razvojem informacijske tehnologije in oddajo javnih naročil bo moral predhodno odobriti Odbor Evropske komisije za informacijsko tehnologijo in kibernetiko varnost.

• **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

V naslovu I se s členom 1 določi predmet urejanja te uredbe, in sicer enotne zahteve za izdajatelje obveznic, ki želijo prostovoljno uporabljati oznako „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“ za svoje okoljskotrajnostne obveznice, ki jih dajo na voljo vlagateljem v Uniji, ter določitev sistema registracije in nadzornega okvira za zunanje pregledovalce za evropske zelene obveznice.

Člen 2 določa opredelitve pojmov za namene te uredbe.

V naslovu II Uredbe so določeni pogoji za uporabo oznake „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“.

Poglavje 1 zajema zahteve v zvezi z obveznicami.

Člen 3 omejuje uporabo oznake „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“ na izdajatelje obveznic, ki izpolnjujejo zahteve iz tega naslova, do dospelosti obveznice. Okvir naj bi bil uporabljen za vse izdajatelje, tudi za izdajatelje kritih obveznic in listinjenj, katerih vrednostne papirje izda subjekt za posebne namene. Poleg tega naj bi bil okvir uporabljen za izdajatelje v Uniji in zunaj nje pri dajanju obveznic na voljo vlagateljem iz Unije.

Člen 4 določa, da morajo izdajatelji prihodke dodeliti samo financiranju upravičenih osnovnih sredstev, upravičenih odhodkov ali upravičenih finančnih sredstev ali njihovi kombinaciji. V členu je navedeno, da izdajatelji obveznic ne smejo odbiti stroškov od zbranih prihodkov za

namene te dodelitve. Državnim izdajateljem se omogoči tudi, da prihodke iz obveznic poleg tistih iz člena 4(1) dodelijo nekaterim drugim vrstam odhodkov.

Člen 5 določa, v katere kategorije morajo spadati upravičena finančna sredstva za namene te uredbe ter katere vrste sredstev in odhodkov naj bi se financirale s temi finančnimi sredstvi.

Člen 6 zahteva, da se vsa uporaba prihodkov iz obveznic nanaša na gospodarske dejavnosti, ki izpolnjujejo zahteve za okoljskotrajnostne gospodarske dejavnosti iz člena 3 Uredbe (EU) 2020/852, in sicer da (1) znatno prispevajo k enemu ali več okoljskim ciljem iz člena 9 navedene uredbe, (2) ne škodujejo bistveno nobenemu od teh okoljskih ciljev, (3) se izvajajo v skladu z minimalnimi zaščitnimi ukrepi iz člena 18 navedene uredbe in (4) izpolnjujejo tehnična merila za pregled, ki jih je določila Komisija v skladu s členi 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) in 15(2) Uredbe (ES) navedene uredbe.

Glede na pričakovani tehnološki napredek na področju okoljske trajnostnosti bodo delegirani akti, sprejeti v skladu s členi 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) ali 15(2) Uredbe (EU) 2020/852, ki določajo tehnična merila za pregled, verjetno sčasoma pregledani in spremenjeni. Zato člen 7 določa, katere zahteve taksonomije iz členov 4 do 6 morajo uporabljati izdajatelji.

Za namene tega poglavja bi bilo treba opozoriti, da uporaba oznake „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“ ne posega v zahteve Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta²³, Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta²⁴, Uredbe (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta²⁵, Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta²⁶, Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁷, Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁸ ter Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta²⁹. Poleg tega se nobena določba v tej uredbi ne bi smela razlagati kot omejitev možnosti izdajatelja, da obveznice uporabi za kritje izgub, ki izhajajo iz drugih dejavnosti, sredstev ali delov subjekta. Prav tako se nobena določba iz te uredbe ne bi smela

²³ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

²⁴ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

²⁵ Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L 168, 30.6.2017, str. 1).

²⁶ Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014.

²⁷ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

²⁸ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

²⁹ Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU.

razlagati kot omejitev pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov ali obveznosti institucije v skladu z Direktivo 2014/59/EU ali ob nastopu sprožilnega dogodka v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali Uredbo (EU) 2019/2033, kot je ustrezno.

Za namene tega poglavja bi bilo treba opozoriti tudi, da zahteva, da se prihodki iz evropskih zelenih obveznic namenijo financiranju upravičenega finančnega premoženja ali odhodkov, izdajatelju teh obveznic ne bi smela prepovedati uporabe osnovnih ali finančnih sredstev kot zavarovanja za obveznico, niti ne bi smela takim izdajateljem prepovedati, da vežejo donos, plačan imetnikom obveznice, na uspešnost projekta, financiranega z obveznico.

Poglavje II določa zahteve glede preglednosti in zunanjega pregleda evropskih zelenih obveznic.

Člen 8 pojasnjuje, da se lahko obveznica ponudi javnosti v Uniji šele po predhodni objavi informativnega lista o evropski zeleni obveznici, pripravljenega v skladu s Prilogo I, na spletnem mestu izdajatelja skupaj s pregledom informativnega lista o evropski zeleni obveznici pred izdajo, ki ga opravi zunanji pregledovalec.

Člen 9 izdajatelju nalaga obveznost, da vsako leto pripravi letno poročilo o dodelitvi prihodkov iz evropskih zelenih obveznic v skladu s Prilogo II, dokler niso dodeljeni vsi prihodki iz obveznice, in jih objavi najpozneje tri mesece po koncu referenčnega leta. Izdajatelj mora poleg tega pridobiti pregled prvega poročila o dodelitvi prihodkov po izdaji, ki se pripravi po dodelitvi vseh prihodkov iz obveznic, ta pregled pa opravi zunanji pregledovalec.

Člen 10 določa, da mora izdajatelj potem, ko so dodeljeni vsi prihodki, pripraviti poročilo o vplivu v skladu s Prilogo III vsaj enkrat v času trajanja obveznice.

Izdajatelji, ki so države, lahko v skladu s členom 11 preglede pred izdajo in po njej pridobijo tudi od državnega revizorja ali katerega koli drugega javnega subjekta, ki ga država pooblasti za oceno skladnosti s to uredbo.

Člen 12 določa zahteve za tiste evropske zelene obveznice, za katere je treba izdati prospekt.

Člen 13 določa obveznosti izdajateljev, da na svojih spletnih mestih do dospelosti obveznic hranijo vse dokumente, ki jih pripravi izdajatelj v skladu s členi 8 do 12, vključno z ustreznimi pregledi pred izdajo in po njej. Ta člen uvaja tudi zahteve glede uporabe jezikov in zahteva, da se ESMA uradno obvesti o nekaterih dokumentih, pripravljenih v skladu s to uredbo.

Naslov III Uredbe določa pogoje za začetek izvajanja dejavnosti zunanjih pregledovalcev za evropske zelene obveznice. Ta naslov se ne uporablja za državne revizorje in druge javne subjekte, ki jih državni izdajatelji pooblastijo za ocenjevanje skladnosti z Uredbo.

Poglavje I navaja pogoje za začetek opravljanja dejavnosti kot zunanji pregledovalec. To vključuje zahtevo po registraciji in stalnem izpolnjevanju pogojev za registracijo. Člen 15 predvideva regulativne in izvedbene tehnične standarde, ki določajo podrobnejšo opredelitev nekaterih meril za registracijo zunanjih pregledovalcev ter nekatere standardne obrazce, predloge in postopke. Ko je zunanji pregledovalec registriran, lahko svoje dejavnosti opravlja na celotnem ozemlju Unije. Zunanji pregledovalec mora zaprositi za registracijo pri ESMA. Zunanji pregledovalec mora ESMA obvestiti o bistvenih spremembah pogojev za njegovo prvotno registracijo, preden se take spremembe izvedejo. ESMA lahko zavrne registracijo

zunanjega pregledovalca v skladu s členom 15 in prekliče registracijo pod določenimi pogoji iz člena 51. Člen 59 uvaja zahtevo, da mora ESMA vzdrževati zbirko podatkov na svojem spletnem mestu, ki vsebuje vse registrirane zunanje pregledovalce, vključno s tistimi, ki jim je začasno prepovedano opravljati dejavnosti v skladu s to uredbo in katerih registracija je bila preklicana.

Poglavje II določa zahteve glede organizacije, postopkov in dokumentov v zvezi z upravljanjem za zunanje pregledovalce. Določa splošna načela iz člena 18, tako da od zunanjega pregledovalca zahteva uporabo ustreznih sistemov, virov in postopkov ter zahteva, da zunanji pregledovalec spremlja in vsaj enkrat letno oceni ustreznost in učinkovitost svojih sistemov, mehanizmov in ureditev notranje kontrole ter sprejme ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti. Členi 19 do 28 podrobneje določajo zahteve glede višjega vodstva; analitikov, zaposlenih in drugih osebe, ki so neposredno vključene v dejavnosti ocenjevanja; funkcije skladnosti; notranjih politik in postopkov; metodologij ocenjevanja in uporabljenih informacij; napak v metodologijah ocenjevanja ali pri njihovi uporabi; zunanjega izvajanja; zahtev glede vodenja evidenc; izogibanja nasprotju interesov in opravljanja drugih storitev. Členi 18 do 23 in 25 določajo pooblastila za regulativne tehnične standarde za podrobnejšo opredelitev meril, potrebnih za oceno organizacijskih zahtev, postopkov in dokumentov v zvezi z upravljanjem zunanjih pregledovalcev.

Poglavje III določa zahteve v zvezi s pregledi pred izdajo in po njej. V členu 29 je pojasnjeno, da se niti v pregledu pred izdajo niti v pregledu po izdaji ni dovoljeno sklicevati na ESMA ali kateri koli pristojni organ na način, ki bi lahko namigoval ali nakazoval, da je ESMA ali kateri koli pristojni organ potrdil ali odobril zadevni dokument ali katero koli dejavnost ocenjevanja zunanjega pregledovalca. Člen 30 določa zahteve glede informacij, ki jih zunanji pregledovalci brezplačno dajo na voljo na svojih spletnih mestih, kar vključuje vse preglede pred izdajo in po njej v skladu s to uredbo.

Poglavje IV določa pravila o opravljanju storitev s strani zunanjih pregledovalcev iz tretjih držav.

Naslov IV v poglavju I določa pooblastila pristojnih nacionalnih organov za nadzor izdajateljev obveznic, da se zagotovi uporaba členov 8 do 13 te uredbe. Vključuje tudi več določb, ki določajo upravne sankcije in druge upravne ukrepe, ki jih lahko naložijo pristojni organi, ter pravila o objavi teh sankcij in poročanju ESMA o njih.

V poglavju II tega naslova so določena pooblastila ESMA v zvezi z nadzorom zunanjih pregledovalcev. Ta vključujejo pooblastilo za zahtevanje informacij z enostavnim zahtevkom ali sklepom, pooblastilo za izvajanje splošnih preiskav ter pooblastilo za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem. Poglavje določa tudi pogoje, pod katerimi lahko ESMA izvaja svoja nadzorna pooblastila. Več določb določa nadzorne ukrepe, globe in periodične denarne kazni, ki jih lahko naloži ESMA. ESMA lahko zaračunava tudi pristojbine za registracijo in nadzor.

Naslov V o delegiranih aktih na Komisijo prenaša pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov pod pogoji iz člena 60.

Naslov VI o končnih določbah vsebuje prehodno določbo za zunanje pregledovalce v prvih 30 mesecih po začetku uporabe te uredbe.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o evropskih zelenih obveznicah

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora³⁰,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Prehod v nizkoogljično, bolj trajnostno, z viri gospodarno, krožno in pravično gospodarstvo je bistven za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti gospodarstva Unije in blaginjo njenih državljanov. Unija je leta 2016 podpisala Pariški sporazum³¹. V členu 2(1), točka (c), Pariškega sporazuma je določen cilj okrepitve odziva na podnebne spremembe, med drugim z zagotavljanjem, da se bodo finančni tokovi ujemali z usmerjenostjo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in k razvoju, odpornemu na podnebne spremembe.
- (2) Naložbeni načrt za evropski zeleni dogovor z dne 14. januarja 2020³² predvideva uvedbo standarda za okoljskotrajnostne obveznice, da bi dodatno povečali naložbene priložnosti in olajšali prepoznavnost okoljskotrajnostnih naložb z jasno oznako. Evropski svet je v sklepih iz decembra 2020 Komisijo pozval, naj predloži zakonodajni predlog za standard za zelene obveznice³³.

³⁰ UL C , , str. .

³¹ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 4).

³² COM(2020) 21 final.

³³ EUCO 22/20.

- (3) Okoljskotrajnostne obveznice so eden glavnih instrumentov za financiranje naložb, povezanih z nizkoogljičnimi tehnologijami, energijsko učinkovitostjo in učinkovito rabo virov ter trajnostno prometno in raziskovalno infrastrukturo. Takšne obveznice lahko izdajo finančna ali nefinančna podjetja ali državni izdajatelji. Različne obstoječe pobude za okoljskotrajnostne obveznice ne zagotavljajo skupnih opredelitev okoljskotrajnostnih gospodarskih dejavnosti. To vlagateljem preprečuje, da bi zlahka prepoznali obveznice, katerih prihodki so usklajeni z okoljskimi cilji, določenimi v Pariškem sporazumu, ali k njim prispevajo.
- (4) Različna pravila o razkrivanju informacij, preglednosti in odgovornosti zunanjih pregledovalcev, ki pregledujejo okoljskotrajnostne obveznice, ter o merilih za upravičenost glede upravičenih okoljskotrajnostnih projektov ovirajo zmožnost vlagateljev, da prepoznajo okoljskotrajnostne obveznice, jim zaupajo in jih primerjajo, ter zmožnost izdajateljev, da okoljskotrajnostne obveznice uporabijo za prehod na bolj trajnostne poslovne modele pri svojih dejavnostih.
- (5) Pri zagotavljanju usklajenosti s cilji Pariškega sporazuma ter glede na obstoječa razhajanja in odsotnost skupnih pravil je verjetno, da bodo države članice sprejele različne ukrepe in pristope, ki bodo neposredno negativno vplivali na pravilno delovanje notranjega trga in ga ovirali ter škodovali izdajateljem okoljskotrajnostnih obveznic. Vzporedni razvoj tržnih praks na podlagi tržno usmerjenih prednostnih nalog, ki dajejo različne rezultate, povzroča razdrobljenost trga in tveganje za povečanje neučinkovitosti delovanja notranjega trga. Različni standardi in tržne prakse otežujejo primerjavo različnih obveznic, ustvarjajo neenake tržne pogoje za izdajatelje, povzročajo dodatne ovire na notranjem trgu in lahko izkrivljajo naložbene odločitve.
- (6) Zaradi pomanjkanja usklajenih pravil za postopke, ki jih zunanji pregledovalci uporabljajo za pregled okoljskotrajnostnih obveznic, in različnih opredelitev okoljskotrajnostnih dejavnosti vlagatelji vse težje učinkovito primerjajo obveznice na notranjem trgu glede na svoje okoljske cilje. Trg za okoljskotrajnostne obveznice je sam po sebi mednarodni, saj udeleženci na trgu trgujejo z obveznicami in čezmejno uporabljajo storitve zunanjega pregledovanja, ki jih ponujajo tretji ponudniki storitev. Ukrepanje na ravni Unije bi lahko zmanjšalo tveganje razdrobljenosti notranjega trga za okoljskotrajnostne obveznice in z njimi povezane storitve zunanjega pregleda ter zagotovilo uporabo Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta³⁴ na trgu takih obveznic.
- (7) Zato bi bilo treba določiti enoten sklop posebnih zahtev za obveznice, ki jih izdajo finančna ali nefinančna podjetja ali državni izdajatelji, ki želijo za take obveznice prostovoljno uporabljati oznako „evropske zelene obveznice“ ali „EuGB“. Določitev zahtev glede kakovosti evropskih zelenih obveznic v obliki uredbe bi morala zagotoviti enotne pogoje za izdajo takih obveznic s preprečevanjem različnih nacionalnih zahtev, ki bi lahko izhajale iz prenosa direktive, ter zagotoviti, da se ti pogoji neposredno uporabljajo za izdajatelje takih obveznic. Izdajatelji, ki prostovoljno uporabljajo oznako „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“, bi morali upoštevati enaka pravila po vsej Uniji, da bi povečali učinkovitost trga z zmanjšanjem razlik in s tem tudi zmanjšali stroške ocenjevanja teh obveznic za vlagatelje.

³⁴ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

- (8) V skladu s členom 4 Uredbe (EU) 2020/852 in da se vlagateljem zagotovijo jasne, kvantitativne, podrobne in skupne opredelitve, bi bilo treba za določitev, ali se gospodarska dejavnost šteje za okoljskotrajnostno, uporabiti zahteve iz člena 3 navedene uredbe. Prihodki iz obveznic, ki uporabljajo oznako „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“, bi se morali uporabljati izključno za financiranje gospodarskih dejavnosti, ki so okoljskotrajnostne in torej usklajene z okoljskimi cilji iz člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 ali prispevajo k preoblikovanju dejavnosti v okoljskotrajnostne. Lahko pa se te obveznice uporabijo tako za financiranje takih okoljskotrajnostnih dejavnosti neposredno s financiranjem sredstev in odhodkov, povezanih z gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 3 Uredbe (EU) 2020/852, kot posredno s finančnimi sredstvi, s katerimi se financirajo gospodarske dejavnosti, ki izpolnjujejo navedene zahteve. Zato je treba opredeliti kategorije odhodkov in sredstev, ki se lahko financirajo s prihodki iz obveznic, ki uporabljajo oznako „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“.
- (9) Prihodke iz evropskih zelenih obveznic bi bilo treba uporabiti za financiranje gospodarskih dejavnosti, ki trajno pozitivno vplivajo na okolje. Takšen trajni pozitivni učinek je mogoče doseči na več načinov. Ker so osnovna sredstva dolgoročna sredstva, je prvi način, da se prihodki iz takih evropskih zelenih obveznic uporabijo za financiranje opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev, ki niso finančna sredstva, če so ta osnovna sredstva povezana z gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo zahteve za okoljskotrajnostne gospodarske dejavnosti iz člena 3 Uredbe (EU) 2020/852 („zahteve taksonomije“). Ker se lahko finančna sredstva uporabijo za financiranje gospodarskih dejavnosti s trajnim pozitivnim vplivom na okolje, je drugi način, da se ti prihodki uporabijo za financiranje finančnih sredstev pod pogojem, da se prihodki iz teh finančnih sredstev dodelijo gospodarskim dejavnostim, ki izpolnjujejo zahteve taksonomije. Ker lahko tudi sredstva gospodinjstev dolgoročno pozitivno vplivajo na okolje, bi morala ta finančna sredstva vključevati tudi sredstva gospodinjstev. Ker se lahko naložbe v osnovna sredstva in izbrani operativni odhodki uporabijo za pridobitev, nadgradnjo ali vzdrževanje osnovnih sredstev, je tretji način, da se prihodki iz takih obveznic uporabijo za financiranje naložb v osnovna sredstva in operativnih odhodkov, povezanih z gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo zahteve taksonomije ali ki bodo te zahteve izpolnile v razumno kratkem obdobju od izdaje zadevne obveznice, ki pa se lahko podaljša, če je to ustrezno utemeljeno s posebnimi značilnostmi zadevnih gospodarskih dejavnosti in naložb. Zaradi zgoraj navedenih razlogov bi morali naložbe v osnova sredstva in operativni odhodki vključevati tudi odhodke gospodinjstev.
- (10) Državni izdajatelji pogosto izdajajo okoljskotrajnostne obveznice in bi jim bilo zato treba dovoliti tudi izdajanje „evropskih zelenih obveznic“ pod pogojem, da se prihodki iz takih obveznic uporabijo za financiranje bodisi sredstev ali odhodkov, ki izpolnjujejo zahteve taksonomije, bodisi sredstev ali odhodkov, ki bodo te zahteve izpolnili v razumno kratkem obdobju po izdaji zadevne obveznice, ki pa se lahko podaljša, če je to ustrezno utemeljeno s posebnimi značilnostmi zadevnih gospodarskih dejavnosti in naložb.
- (11) Člen 4 Uredbe (EU) 2020/852 od držav članic in Unije zahteva, da za določanje, ali se gospodarska dejavnost šteje kot okoljsko trajnostna za namene kakršnega koli ukrepa, ki določa zahteve za udeležence na finančnem trgu ali izdajatelje v zvezi s finančnimi produkti ali podjetniškimi obveznicami, ki so na voljo kot okoljskotrajnostni, uporabijo merila iz člena 3 navedene uredbe. Zato je logično, da bi bilo treba s

tehničnimi merili za pregled iz člena 3, točka (d), Uredbe (EU) 2020/852 določiti, katera osnovna sredstva, odhodki in finančna sredstva se lahko financirajo s prihodki iz evropskih zelenih obveznic. Glede na pričakovani tehnološki napredek na področju okoljske trajnosti bodo delegirani akti, sprejeti v skladu s členi 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) ali 15(2) Uredbe (EU) 2020/852, verjetno sčasoma pregledani in spremenjeni. Da bi zagotovili pravno varnost za izdajatelje in vlagatelje ter preprečili, da bi spremembe tehničnih meril za pregled negativno vplivale na ceno že izdanih evropskih zelenih obveznic, bi morali imeti izdajatelji ne glede na take spremembe možnost, da uporabijo tehnična merila za pregled, ki so se uporabljala v trenutku izdaje evropske zelene obveznice, ko se prihodki iz takih obveznic dodelijo upravičenim osnovnim sredstvom ali odhodkom, do dospelosti obveznice. Za zagotovitev pravne varnosti za evropske zelene obveznice, katerih prihodki se dodelijo finančnim sredstvom, je treba pojasniti, da bi morale biti osnovne gospodarske dejavnosti, ki se financirajo s temi finančnimi sredstvi, skladne s tehničnimi merili za pregled, ki se uporabljajo v trenutku, ko so bila finančna sredstva ustvarjena. Če se zadevni delegirani akti spremenijo, bi moral izdajatelj v petih letih prihodke dodeliti z uporabo spremenjenih delegiranih aktov.

- (12) Čas, potreben za preoblikovanje sredstva, da se gospodarska dejavnost, s katero je povezano, uskladi z zahtevami taksonomije, razumno ne bi smel biti daljši od petih let, razen v nekaterih okoliščinah, v katerih lahko to traja do deset let. Zato bi se morale upravičene naložbe v osnovna sredstva nanašati na gospodarske dejavnosti, ki izpolnjujejo ali bodo izpolnjevale zahteve taksonomije v petih letih od izdaje obveznice, razen če posebne značilnosti zadevnih gospodarskih dejavnosti in naložb upravičujejo daljše obdobje, do deset let.
- (13) Vlagateljem bi bilo treba zagotoviti vse informacije, potrebne za oceno okoljskega vpliva evropskih zelenih obveznic in njihovo medsebojno primerjavo. V ta namen je treba določiti posebne in standardizirane zahteve po razkritju, ki zagotavljajo preglednost glede tega, kako namerava izdajatelj prihodke iz obveznic dodeliti upravičenim osnovnim sredstvom, odhodkom in finančnim sredstvom ter kako so bili ti prihodki dejansko dodeljeni. Takšno preglednost je mogoče najboljše doseči z informativnimi listi o evropskih zelenih obveznicah in letnimi poročili o dodelitvi. Da bi okrepili primerljivost evropskih zelenih obveznic in olajšali lokalizacijo ustreznih informacij, je treba določiti predloge za razkritje takih informacij.
- (14) Vlagateljem bi moral koristiti stroškovno učinkovit dostop do zanesljivih informacij o evropskih zelenih obveznicah. Izdajatelji evropskih zelenih obveznic bi morali zato najeti zunanje pregledovalce, da bi zagotovili pregled informativnega lista o evropskih zelenih obveznicah pred izdajo in preglede letnih poročil o dodelitvi prihodkov iz evropskih zelenih obveznic po izdaji.
- (15) Izdajatelji evropskih zelenih obveznic bi morali spoštovati svoje obveznosti do vlagateljev in prihodke iz svojih obveznic dodeliti v razumno kratkem času po izdaji. Hkrati izdajatelji ne bi smeli biti kaznovani zaradi dodelitve prihodkov iz obveznic gospodarskim dejavnostim, ki še ne izpolnjujejo zahtev taksonomije, jih pa bodo v petletnem obdobju (ali podaljšanem desetletnem obdobju). Izdajatelji bi morali v vsakem primeru vse prihodke iz svojih evropskih zelenih obveznic dodeliti pred dospelostjo vsake obveznice.

- (16) Za razliko od izdajateljev, ki so finančna ali nefinančna podjetja, lahko državni izdajatelji uporabijo prihodke iz evropskih zelenih obveznic za posredno financiranje gospodarskih dejavnosti, usklajenih z zahtevami taksonomije, z uporabo programov davčnih izdatkov ali programov transferjev, vključno s subvencijami. V takih primerih državni izdajatelji zagotovijo, da so gospodarske dejavnosti, ki se financirajo s takimi programi, skladne s pogoji navedenih programov. Zato se od zunanjih ocenjevalcev ne bi smelo zahtevati, da pri opravljanju pregledov pred izdajo evropskih zelenih obveznic in po njej, ki so jih izdali državni izdajatelji in katerih prihodki so dodeljeni davčnim izdatkom ali subvencijam v skladu s pogoji, usklajenimi z zahtevami taksonomije, ocenijo usklajenost s taksonomijo za vsako gospodarsko dejavnost, ki se financira s takimi programi. V takem primeru bi moralo biti dovolj, da zunanji pregledovalci ocenijo usklajenost pogojev zadevnih programov financiranja z zahtevami taksonomije.
- (17) Nekatera finančna podjetja, ki imajo portfelj evropskih zelenih obveznic, morda ne bodo mogla za vsako evropsko zeleno obveznico navesti ločenih finančnih sredstev, katerim so bili dodeljeni prihodki iz te obveznice. To je posledica neusklajenosti med časom do dospelosti in obsegom financiranja teh obveznic na eni strani ter časom do dospelosti in obsegom finančnih sredstev v bilanci stanja finančnega podjetja na drugi strani. Od finančnih podjetij bi bilo treba v takih primerih zahtevati, da v bilanci stanja podjetja razkrijejo dodelitev združenih prihodkov iz svojega portfelja evropskih zelenih obveznic portfelju okoljskotrajnostnih finančnih sredstev. Ta finančna podjetja bi morala nato v letnih poročilih o dodelitvi dokazati, da so povezana okoljskotrajnostna finančna sredstva v času, ko so bila oblikovana, izpolnjevala zahteve taksonomije. Da bi zagotovili, da se vsi prihodki iz evropskih zelenih obveznic dodelijo okoljskotrajnostnim gospodarskim dejavnostim, bi morala finančna podjetja tudi dokazati, da znesek teh okoljskotrajnostnih finančnih sredstev presega znesek še nedospelih evropskih zelenih obveznic ali mu je enak. Za zagotovitev, da so predložene informacije popolne in posodobljene, bi moral zunanji pregledovalec vsako leto pregledati letna poročila o dodelitvi. Ta zunanji pregledovalec bi se moral osredotočiti zlasti na tista finančna sredstva, ki niso bila v bilanci stanja izdajatelja v poročilu o dodelitvi iz prejšnjega leta.
- (18) Za izboljšanje preglednosti bi morali izdajatelji razkriti tudi vpliv svojih obveznic na okolje z objavo poročil o vplivu, ki bi jih bilo treba objaviti vsaj enkrat v življenjski dobi obveznic. Da bi vlagateljem zagotovili vse informacije, pomembne za oceno vpliva evropskih zelenih obveznic na okolje, bi bilo treba v poročilih o vplivu jasno navesti metrike, metodologije in predpostavke, uporabljene pri presoji vplivov na okolje. Da bi okrepili primerljivost evropskih zelenih obveznic in olajšali lokalizacijo ustreznih informacij, je treba določiti predloge za razkritje takih informacij.
- (19) Državni revizorji ali kateri koli drug javni subjekt, ki ga državni izdajatelj pooblasti, da oceni, ali so prihodki iz evropskih zelenih obveznic dejansko dodeljeni upravičenim osnovnim sredstvom, odhodkom in finančnim sredstvom, so zakonsko določeni subjekti, ki so odgovorni za nadzor javne porabe in imajo strokovno znanje na tem področju ter imajo običajno pravno zajamčeno neodvisnost. Zato bi bilo treba dovoliti, da državni izdajatelji, ki izdajajo evropske zelene obveznice, uporabijo takšne državne revizorje ali subjekte za namene zunanjega pregleda obveznic, ki jih izdajo te države. Takšni državni revizorji ali subjekti ne bi smeli biti registrirani ali nadzorovani v skladu s to uredbo.

- (20) Da bi zagotovili učinkovitost trga evropskih zelenih obveznic, bi morali izdajatelji na svojih spletnih mestih objaviti podrobnosti o evropskih zelenih obveznicah, ki jih izdajo. Za zagotovitev zanesljivosti informacij in zaupanja vlagateljev objavijo tudi pregled pred izdajo in morebitne preglede po izdaji.
- (21) Da bi izboljšali preglednost glede tega, kako zunanji ocenjevalci pridejo do svojih zaključkov, zagotovili, da imajo zunanji pregledovalci ustrezne kvalifikacije, poklicne izkušnje in neodvisnost, ter zmanjšali tveganje morebitnih nasprotij interesov in s tem zagotovili ustrezno zaščito vlagateljev, bi morali izdajatelji evropskih zelenih obveznic uporabljati le zunanje pregledovalce, tudi iz tretjih držav, ki so registrirani in so pod stalnim nadzorom Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA).
- (22) Za okrepitev preglednosti za vlagatelje o tem, kako se ocenjuje usklajenost prihodkov iz obveznic z zahtevami taksonomije, bi morali zunanji pregledovalci uporabnikom pregledov pred izdajo in pregledov po izdaji dovolj podrobno razkriti metodologije in ključne predpostavke, ki jih uporabljajo pri svojih dejavnostih zunanjega pregleda, pri tem pa ustrezno upoštevati varstvo zaščitnih podatkov in intelektualne lastnine.
- (23) Zunanji pregledovalci bi morali imeti vzpostavljene ureditve za lastno dobro korporativno upravljanje, da bi zagotovili, da so njihovi pregledi pred izdajo in po njej neodvisni, objektivni in kakovostni. Višje vodstvo zunanjih pregledovalcev bi zato moralo imeti zadostno strokovno znanje na področju finančnih storitev in okoljskih zadev ter zagotoviti, da zunanji pregled opravi zadostno število zaposlenih s potrebnim znanjem in izkušnjami. Iz istega razloga bi morala imeti funkcija skladnosti možnost, da o svojih ugotovitvah poroča nadzornemu organu ali upravnemu organu.
- (24) Za zagotovitev neodvisnosti zunanjih pregledovalcev bi se morali ti izogibati situacijam nasprotja interesov in jih ustrezno obvladovati, kadar so neizogibni. Zunanji pregledovalci bi zato morali pravočasno razkriti nasprotja interesov. Voditi bi morali tudi evidence o vseh pomembnih grožnjah za svojo neodvisnost, za neodvisnost svojih zaposlenih in drugih oseb, vključenih v postopek zunanjega pregleda. Voditi bi morali tudi evidenco zaščitnih ukrepov, ki se uporabljajo za zmanjševanje teh groženj.
- (25) Preprečiti je treba, da bi nacionalni pristojni organi različno uporabljali to uredbo. Hkrati je treba znižati transakcijske in operativne stroške zunanjih pregledovalcev, okrepiti zaupanje vlagateljev in povečati pravno varnost. Zato je primerno, da se ESMA podeli splošna pristojnost za registracijo in stalni nadzor registriranih zunanjih pregledovalcev v Uniji. S podelitvijo izključne odgovornosti za te zadeve ESMA bi se morali zagotoviti enaki konkurenčni pogoji v smislu zahtev za registracijo in stalnega nadzora ter odpraviti tveganje regulativne arbitraže v vseh državah članicah. Hkrati bi morala takšna izključna odgovornost optimizirati dodeljevanje nadzornih virov na ravni Unije, s čimer bi ESMA postal središče strokovnega znanja, povečala pa bi se tudi učinkovitost nadzora.
- (26) ESMA bi moral imeti možnost zahtevati vse informacije, ki jih potrebuje za učinkovito opravljanje svojih nadzorniških nalog. Zato bi moral imeti možnost, da take informacije zahteva od zunanjih pregledovalcev, oseb, vključenih v dejavnosti zunanjega pregleda, pregledovanih subjektov in povezanih tretjih oseb, tretjih oseb, ki so jim zunanji pregledovalci oddali v zunanje izvajanje operativne funkcije, in oseb, ki so kako drugače tesno in bistveno povezane z zunanjimi pregledovalci ali dejavnostmi zunanjega pregleda.

- (27) Da bi lahko ESMA opravljal svoje nadzorniške naloge in zlasti prisilil zunanje pregledovalce, da odpravijo kršitev, predložijo popolne in pravilne informacije ali upoštevajo preiskavo ali inšpekcijski pregled na kraju samem, bi moral imeti možnost naložiti kazni ali periodične denarne kazni.
- (28) Izdajatelji evropskih zelenih obveznic lahko zaprosijo za dostop do storitev zunanjih pregledovalcev iz tretjih držav. Zato je treba določiti ureditev tretjih držav za zunanje pregledovalce na podlagi sklepa o enakovrednosti, priznanja ali odobritve, v skladu s katero lahko zunanji pregledovalci iz tretjih držav opravljajo storitve zunanjega pregledovanja.
- (29) Da bi se zunanjim pregledovalcem iz tretjih držav olajšal dostop v odsotnosti sklepa o enakovrednosti, je treba določiti postopek, po katerem ESMA prizna zunanje pregledovalce s sedežem v tretji državi.
- (30) Da bi zunanjim pregledovalcem iz tretjih držav olajšali opravljanje storitev za izdajatelje evropskih zelenih obveznic, bi bilo treba določiti sistem odobritve, ki bi pod določenimi pogoji registriranim zunanjim pregledovalcem s sedežem v Uniji omogočal, da odobrijo storitve, ki jih opravlja zunanji pregledovalec iz tretje države. Zunanji pregledovalec, ki je odobril storitve, ki jih zagotavlja zunanji pregledovalec iz tretje države, bi moral biti v celoti odgovoren za takšne odobrene storitve in za zagotavljanje, da tak zunanji pregledovalec iz tretje države izpolnjuje zahteve iz te uredbe.
- (31) V skladu s členom 290 PDEU bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da določi postopek v zvezi z izvajanjem pooblastila za nalaganje glob ali periodičnih denarnih kazni, vključno z določbami o pravici do obrambe, začasnimi določbami, pobiranjem glob ali periodičnih denarnih kazni ter podrobnimi pravili glede rokov zastaranja za nalaganje in izvrševanje kazni ter vrsti pristojbin, zadevah, za katere je treba plačati pristojbine, znesku pristojbin in načinu plačila teh pristojbin. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje³⁵. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov bi morala Evropski parlament in Svet zlasti prejeti vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa bi se morali sistematično udeleževati sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (32) Učinkovito in primerno bi bilo ESMA kot organu z visoko specializiranim strokovnim znanjem zaupati pripravo osnutkov regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki ne bi vsebovali političnih izbir, ki bi se nato predložili Komisiji.
- (33) ESMA bi bilo treba pooblastiti za pripravo osnutkov regulativnih tehničnih standardov za podrobnejšo opredelitev meril, na podlagi katerih lahko oceni vlogo za registracijo, ki jo vloži zunanji pregledovalec, in za zagotavljanje informacij s strani zunanjega pregledovalca, da se ugotovi njegova raven skladnosti z zahtevami iz te uredbe³⁶.

³⁵ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

³⁶ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

- (34) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta³⁷.
- (35) ESMA bi bilo treba pooblastiti za pripravo osnutkov izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi standardne obrazce, predloge in postopke za registracijo zunanjih pregledovalcev. Komisija bi morala imeti pooblastilo, da te izvedbene tehnične standarde sprejme z izvedbenim aktom v skladu s členom 291 PDEU in členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta³⁸.
- (36) Da bi zunanje pregledovalce spodbudili k zagotavljanju storitev za izdajatelje evropskih zelenih obveznic od začetka uporabe te uredbe, ta uredba določa prehodno ureditev za prvih 30 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe.
- (37) Cilji te uredbe so dvojni: po eni strani je njen namen zagotoviti, da se za uporabo oznake „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“ uporabljajo enotne zahteve. Po drugi strani pa je njen cilj vzpostaviti preprost sistem registracije in nadzorni okvir za zunanje pregledovalce, tako da se registracija in nadzor zunanjih pregledovalcev v Uniji zaupata enemu samemu nadzornemu organu. Oba cilja bi morala olajšati zbiranje kapitala za projekte, ki uresničujejo okoljskotrajnostne cilje. Ker teh ciljev države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se jih lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

³⁷ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

³⁸ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

Naslov I

Predmet urejanja in opredelitev pojmov

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa enotne zahteve za izdajatelje obveznic, ki želijo za svoje okoljskotrajnostne obveznice, ki jih dajo na voljo vlagateljem v Uniji, uporabljati oznako „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“, ter določa sistem registracije in nadzorni okvir za zunanje pregledovalce za evropske zelene obveznice.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „izdajatelj“ pomeni vsako pravno osebo, ki izdaja obveznice;
- (2) „finančno podjetje“ pomeni upravitelja alternativnih investicijskih skladov (UAIS), kot je opredeljen v členu 4(1), točka (b), Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁹, družbo za upravljanje KNPVP, kot je opredeljena v členu 2, točka (10), Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁰, kreditno institucijo, kot je opredeljena v členu 4(1), točka (1), Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁴¹, investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v členu 4(1), točka (2), Uredbe (EU) št. 575/2013, zavarovalnico, kot je opredeljena v členu 13, točka (1), Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴², ali pozavarovalnico, kot je opredeljena v členu 13, točka (4), Direktive 2009/138/ES;
- (3) „državni izdajatelj“ pomeni kar koli od naslednjega:
 - (a) Euratom, Unijo in vse njune agencije;
 - (b) katero koli državo, vključno z vladnim oddelkom, agencijo ali subjektom za posebne namene take države;
 - (c) v primeru zvezne države, eno od zveznih enot;
 - (d) regionalni ali občinski subjekt;

³⁹ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

⁴⁰ Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

⁴¹ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁴² Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

- (e) kolektivno podjetje več držav v obliki organizacije ali subjekta za posebne namene;
 - (f) družbo zasebnega prava, ki je v popolni lasti enega ali več subjektov iz točk (a) do (e);
- (4) „zahteve taksonomije“ pomenijo zahteve iz člena 3 Uredbe (EU) 2020/852;
- (5) „regulirani trg“ pomeni regulirani trg, kot je opredeljen členu 4(1), točka (21), Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴³,

⁴³ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

Naslov II

Pogoji za uporabo oznake „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“

Poglavje I

Zahteve v zvezi z obveznicami

Člen 3 **Oznaka**

Oznaka „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“ se uporablja samo za obveznice, ki izpolnjujejo zahteve iz tega naslova do dospelosti.

Člen 4 **Uporaba prihodkov iz evropskih zelenih obveznic**

1. Prihodki iz evropskih zelenih obveznic se pred dospelostjo obveznice izključno in v celoti, brez odbitja stroškov, dodelijo naslednjim postavkam ali njihovi kombinaciji:
 - (a) osnovnim sredstvom, vključno s sredstvi gospodinjstev, ki niso finančna sredstva;
 - (b) naložbam v osnovna sredstva, vključno z naložbami v osnovna sredstva gospodinjstev;
 - (c) operativnim odhodkom, ki so nastali manj kot tri leta pred izdajo evropske zelene obveznice;
 - (d) finančnim sredstvom iz člena 5.

Za namene tega odstavka naložbe v osnovna sredstva pomenijo bodisi dodatke k opredmetenim in neopredmetenim osnovnim sredstvom v poslovnem letu, ki se upoštevajo pred depreciacijo, amortizacijo in kakršnimi koli ponovnimi meritvami, vključno z dodatki, ki izhajajo iz prevrednotenj in oslabitev v zadevnem poslovnem letu, in brez poštene vrednosti ali kakršnih koli dodatkov k opredmetenim in neopredmetenim osnovnim sredstvom, ki izhajajo iz poslovnih združenj.

Za namene tega odstavka operativni odhodki pomenijo neposredne neusredstvene stroške, povezane z raziskavami in razvojem, izobraževanjem in usposabljanjem, ukrepi prenove stavb, kratkoročnimi najemi, vzdrževanjem in popravili, ter vse druge neposredne odhodke, povezane z dnevnim servisiranjem opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev zemljišč, zgradb in opreme, ki so potrebni za zagotovitev neprekinjenega in učinkovitega delovanja takšnih sredstev.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko državni izdajatelj prihodke iz evropskih zelenih obveznic, ki jih je izdala, dodeli tudi naslednjim postavkam ali njihovi kombinaciji:

- (a) osnovnim sredstvom iz točke 7.22 Priloge A k Uredbi (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁴;
 - (b) neproizvedenim nefinančnim sredstvom iz točke 7.24 Priloge A k Uredbi (EU) št. 549/2013;
 - (c) davčni olajšavi iz točke 20.167 Priloge A k Uredbi (EU) št. 549/2013, ki je bila odobrena manj kot tri leta pred izdajo evropske zelene obveznice;
 - (d) subvencijam iz točke 4.30 Priloge A k Uredbi (EU) št. 549/2013, ki so bile odobrene manj kot tri leta pred izdajo evropske zelene obveznice;
 - (e) kapitalskim izdatkom iz točke 20.104 Priloge A k Uredbi (EU) št. 549/2013.
3. Evropska zelena obveznica se lahko refinancira z izdajo nove evropske zelene obveznice.

Člen 5 **Finančna sredstva**

1. Finančna sredstva iz člena 4(1), točka (d), pomenijo katero koli od naslednjih sredstev ali njuno kombinacijo:
- (a) dolg;
 - (b) lastniški kapital.
2. Prihodki iz finančnih sredstev iz odstavka 1 se dodelijo samo osnovnim sredstvom, ki niso finančna sredstva iz člena 4(1), točka (a), naložbe v osnovna sredstva iz člena 4(1), točka (b), ali operativni odhodki iz člena 4(1), točka (c).
3. Z odstopanjem od odstavka 2 se finančna sredstva iz odstavka 1 lahko dodelijo drugim finančnim sredstvom pod pogojem, da se prihodki iz teh finančnih sredstev dodelijo v skladu z odstavkom 2.

Člen 6 **Uskladitev uporabe prihodkov s taksonomijo**

1. Uporaba prihodkov iz člena 4 se nanaša na gospodarske dejavnosti, ki izpolnjujejo zahteve taksonomije ali ki bodo v določenem časovnem obdobju izpolnile zahteve taksonomije, kot je določeno v načrtu za uskladitev s taksonomijo.

Načrt za uskladitev s taksonomijo iz prvega pododstavka opisuje ukrepe in odhodke, ki so potrebni, da gospodarska dejavnost izpolni zahteve taksonomije v določenem časovnem obdobju.

Obdobje iz prvega in drugega pododstavka ne presega petih let od izdaje obveznice, razen če je daljše obdobje do desetih let utemeljeno s posebnimi značilnostmi

⁴⁴ Uredba (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (UL L 174, 26.6.2013, str. 1).

zadevnih gospodarskih dejavnosti, dokumentiranimi v načrtu za uskladitev s taksonomijo.

2. Kadar se prihodki iz evropskih zelenih obveznic prek finančnih sredstev dodelijo naložbam v osnovna sredstva iz člena 4(1), točka (b), ali odhodkom iz poslovanja iz člena 4(1), točka (c), se opredeljeno obdobje iz odstavka 1, prvi pododstavek, začne z oblikovanjem finančnega sredstva.

Člen 7

Uporaba zahtev taksonomije

1. Izdajatelji prihodke iz obveznic dodelijo uporabam iz člena 4(1), točke (a), (b) in (c), člena 4(2) ali lastniškega kapitala iz člena 5(1), točka (b), z uporabo delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členi 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) ali 15(2) Uredbe (EU) 2020/852, ki se uporabljajo v trenutku izdaje obveznice.

Kadar se delegirani akti, sprejeti v skladu s členi 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) ali 15(2) Uredbe (EU) 2020/852, po izdaji obveznice spremenijo, izdajatelj prihodke iz obveznic dodeli uporabam iz prvega pododstavka z uporabo spremenjenih delegiranih aktov v petih letih po začetku njihove uporabe.

2. Pri dodeljevanju prihodkov iz obveznic dolgu iz člena 5(1), točka (a), izdajatelji uporabijo delegirane akte, sprejete v skladu s členi 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) ali 15(2) Uredbe (EU) 2020/852, ki se uporabljajo v trenutku nastanka dolga.

Če ob nastanku dolga iz prvega pododstavka niso veljali nobeni delegirani akti, sprejeti v skladu s členi 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) ali 15(2) Uredbe (EU) 2020/852, izdajatelji uporabijo prve delegirane akte, ki so bili sprejeti v skladu s členi 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) ali 15(2) Uredbe (EU) 2020/852.

Kadar se delegirani akti, sprejeti v skladu s členi 10(3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) ali 15(2) Uredbe (EU) 2020/852, spremenijo po nastanku dolga iz prvega pododstavka, izdajatelj prihodke iz obveznic dodeli dolgu iz prvega pododstavka z uporabo spremenjenih delegiranih aktov v petih letih po začetku njihove uporabe.

Poglavje II

Zahteve glede preglednosti in zunanje pregleda

Člen 8

Informativni list o evropski zeleni obveznici in pregled informativnega lista o evropski zeleni obveznici pred izdajo

1. Izdajatelji pred izdajo evropske zelene obveznice:
 - (a) izpolnijo informativni list o evropski zeleni obveznici iz Priloge I;
 - (b) zagotovijo, da je izpolnjen informativni list o evropski zeleni obveznici pred izdajo pregledal zunanji pregledovalec in o njem podal pozitivno mnenje.

2. Informativni list o evropski zeleni obveznici se lahko nanaša na eno ali več izdaj evropskih zelenih obveznic.
3. Pregled informativnega lista pred izdajo iz odstavka 1, točka (b), vsebuje vse od naslednjega:
 - (a) oceno, ali je izpolnjen informativni list o evropski zeleni obveznici skladen s členi 4 do 7 te uredbe in Prilogo I k tej uredbi;
 - (b) elemente iz Priloge IV.

Člen 9

Poročila o dodelitvi in pregled poročil o dodelitvi po izdaji

1. Izdajatelji evropskih zelenih obveznic vsako leto in do dodelitve vseh prihodkov iz zadevne evropske zelene obveznice pripravijo poročilo o dodelitvi prihodkov iz evropske zelene obveznice z uporabo predloge iz Priloge II, iz katerega je razvidno, da so bili prihodki iz vseh zadevnih evropskih zelenih obveznic od datuma njihove izdaje do konca leta, na katerega se nanaša poročilo, dodeljeni v skladu s členi 4 do 7.
2. Poročilo o dodelitvi prihodkov iz evropskih zelenih obveznic se lahko nanaša na eno ali več izdaj evropskih zelenih obveznic.
3. Izdajatelji evropskih zelenih obveznic pridobijo pregled poročila o dodelitvi po izdaji, ki ga opravi zunanji pregledovalec in se pripravi po dodelitvi vseh prihodkov iz evropskih zelenih obveznic v skladu s členi 4 do 7.
4. Kadar se po objavi poročila o dodelitvi v skladu s členom 13(1), točka (c), dodelitev prihodkov popravi, izdajatelji zadevnih evropskih zelenih obveznic spremenijo poročilo o dodelitvi in pridobijo pregled navedenega spremenjenega poročila o dodelitvi po izdaji, ki ga opravi zunanji pregledovalec.
5. Z odstopanjem od odstavka 3 vsako poročilo o dodelitvi, ki ga predložijo izdajatelji, ki so finančna podjetja in dodeljujejo prihodke iz portfelja več zelenih evropskih obveznic v portfelj finančnih sredstev iz člena 5, po izdaji pregleda zunanji pregledovalec. Zunanji pregledovalec je zlasti pozoren na tista finančna sredstva, ki niso bila vključena v nobeno predhodno objavljeno poročilo o dodelitvi.
6. Izdajatelji evropskih zelenih obveznic predložijo poročila o dodelitvi iz odstavkov 3, 4 in 5 zunanjemu pregledovalcu v 30 dneh po koncu leta, na katerega se poročila o dodelitvi nanašajo. Pregled po izdaji mora biti objavljen v 90 dneh po prejemu poročila o dodelitvi.
7. Pregled po izdaji iz odstavkov 3, 4 in 5 vsebuje vse naslednje:
 - (a) oceno, ali je izdajatelj prihodke iz obveznice dodelil v skladu s členi 4 do 7 na podlagi informacij, predloženih zunanjemu pregledovalcu;

- (b) oceno, ali je izdajatelj upošteval predvideno uporabo prihodkov, določeno v informativnem listu o zeleni obveznici, na podlagi informacij, predloženih zunanjemu pregledovalcu;
 - (c) elemente iz Priloge IV.
8. Kadar so prihodki iz obveznice dodeljeni davčni olajšavi iz člena 4(2), točka (c), ali subvencijam iz člena 4(2), točka (d), se pri pregledu po izdaji oceni le skladnost pogojev, pod katerimi so bili ti odhodki ali prenosi izplačani, s členi 4 do 7.

Člen 10

Poročilo o vplivu evropske zelene obveznice

1. Izdajatelji evropskih zelenih obveznic po dodelitvi vseh prihodkov iz takih obveznic in vsaj enkrat v času trajanja obveznice pripravijo poročilo o vplivu evropske zelene obveznice v zvezi v vplivom uporabe prihodkov iz obveznice na okolje, pri čemer uporabijo predlogo iz Priloge III.
2. Eno poročilo o vplivu lahko zajema več izdaj evropskih zelenih obveznic.

Člen 11

Državni izdajatelji

Državni izdajatelj lahko pridobi preglede pred izdajo in po izdaji od zunanjega pregledovalca ali od državnega revizorja ali katerega koli drugega javnega subjekta, ki ga državni izdajatelj pooblasti za oceno skladnosti s to uredbo.

Člen 12

Prospekt za evropske zelene obveznice

1. Kadar je treba objaviti prospekt v skladu z Uredbo (EU) 2017/1129, je v njem jasno navedeno, da je evropska zelena obveznica izdana v skladu s to uredbo, kadar je treba zagotoviti informacije o uporabi prihodkov.
2. Za namene člena 19(1), točka (c), Uredbe (EU) 2017/1129 „predpisane informacije“ vključujejo informacije iz informativnega lista o evropski zeleni obveznici iz člena 8(1), točka (a), te uredbe.

Člen 13

Objava na spletnem mestu izdajatelja ter uradno obvestilo ESMA in pristojnim nacionalnim organom

1. Izdajatelji zelenih evropskih obveznic na svojem spletnem mestu v ločenem oddelku z naslovom „evropske zelene obveznice“ objavijo in vsaj do dospelosti zadevnih obveznic dajo brezplačno na voljo vse naslednje:
 - (a) izpolnjen informativni list o evropski zeleni obveznici iz člena 8 pred izdajo obveznice;

- (b) pregled pred izdajo, povezan z informativnim listom o evropski zeleni obveznici iz člena 8, pred izdajo obveznice;
 - (c) letna poročila o dodelitvi prihodkov iz evropske zelene obveznice iz člena 9 vsako leto do dodelitve vseh prihodkov iz zadevne evropske zelene obveznice najpozneje tri mesece po koncu leta, na katerega se poročila nanašajo;
 - (d) preglede poročil o dodelitvi prihodkov iz evropske zelene obveznice po izdaji iz člena 9;
 - (e) poročilo od vplivu evropskih zelenih obveznic iz člena 10.
2. Informacije v dokumentih iz odstavka 1, točke (a), (c) in (e), se zagotovijo v naslednjem jeziku ali jezikih:
- (a) kadar se evropske zelene obveznice ponudijo javnosti ali so uvrščene v trgovanje na trgu samo v eni državi članici, v jeziku, ki ga sprejme pristojni organ te države članice, kot je navedeno v členu 36 te uredbe;
 - (b) kadar se evropske zelene obveznice ponudijo javnosti ali so uvrščene v trgovanje na trgu v dveh ali več državah članicah, bodisi v jeziku, ki ga sprejme pristojni organ vsake države članice, kot je navedeno v členu 37 te uredbe, ali v jeziku, ki je običajen na področju mednarodnih financ, po izbiri izdajatelja.
3. Kadar se prospekt za evropsko zeleno obveznico objavi v skladu z Uredbo (EU) 2017/1129, se z odstopanjem od odstavka 2 informacije iz dokumentov iz odstavka 1, točke (a), (c) in (e), zagotovijo v jeziku ali jezikih navedenega prospekta.
4. Izdajatelji evropskih zelenih obveznic brez nepotrebnega odlašanja obvestijo nacionalni pristojni organ iz člena 36 o objavi vseh dokumentov iz odstavka 1.
5. Izdajatelji evropskih zelenih obveznic v 30 dneh obvestijo ESMA o objavi vseh dokumentov iz odstavka 1.

Naslov III

Zunanji pregledovalci za evropske zelene obveznice

Poglavje I

Pogoji za začetek izvajanja dejavnosti zunanjega pregledovalca za evropske zelene obveznice

Člen 14

Registracija

1. Zunanji pregledovalci za evropske zelene obveznice se pred začetkom opravljanja dejavnosti registrirajo pri ESMA.
2. Zunanji pregledovalci, registrirani pri ESMA, v vsakem trenutku izpolnjujejo pogoje za registracijo iz člena 15(2).
3. Naslova III in IV te uredbe ne veljata za državne revizorje in druge javne subjekte, ki jih državni izdajatelji pooblastijo za oceno skladnosti s to uredbo.

Člen 15

Vloga za registracijo zunanjega pregledovalca za evropske zelene obveznice

1. Vloga za registracijo zunanjega pregledovalca za evropske zelene obveznice vsebuje vse naslednje informacije:
 - (a) polno ime vložnika, naslov registriranega sedeža v Uniji, spletno mesto vložnika in, če je na voljo, identifikator pravne osebe (LEI);
 - (b) ime in kontaktne podatke kontaktne osebe;
 - (c) pravno obliko vložnika;
 - (d) lastniško strukturo vložnika;
 - (e) identitete članov višjega vodstva vložnika ter njihovo raven usposobljenosti, izkušenj in znanj;
 - (f) število analitikov, zaposlenih in drugih oseb, ki neposredno sodelujejo v dejavnostih ocenjevanja, ter njihovo raven izkušenj in usposobljenosti;
 - (g) opis postopkov in metodologij, ki jih vložnik uporablja za izdajo pregledov pred izdajo iz člena 8 in pregledov po izdaji iz člena 9;
 - (h) politike ali postopke, ki jih vložnik izvaja za ugotavljanje, obvladovanje in razkrivanje morebitnih nasprotij interesov iz člena 27;

- (i) kadar je ustrezno, dokumente in informacije, povezane z vsemi obstoječimi ali načrtovanimi dogovori o zunanjem izvajanju dejavnosti zunanjega pregledovalca, ki jih zajema ta uredba, vključno z informacijami o subjektih, ki prevzemajo funkcije zunanjega izvajanja;
 - (j) po potrebi informacije o drugih dejavnostih, ki jih izvaja vložnik.
- 2. ESMA registrira vložnika kot zunanjega pregledovalca samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) višje vodstvo vložnika:
 - (i) ima dovolj dober ugled;
 - (ii) je dovolj usposobljeno, da lahko zagotovi, da lahko vložnik opravlja naloge, ki se zahtevajo od zunanjih pregledovalcev v skladu s to uredbo;
 - (iii) ima zadostne poklicne kvalifikacije;
 - (iv) ima izkušnje na področju zagotavljanja kakovosti, nadzora kakovosti, izvajanja pregledov pred izdajo in po njej ter finančnih storitev;
 - (b) število analitikov, zaposlenih in drugih oseb, ki neposredno sodelujejo v dejavnostih ocenjevanja, ter njihova raven izkušenj in usposobljenosti zadostujeta za opravljanje nalog, ki se od zunanjih pregledovalcev zahtevajo v skladu s to uredbo;
 - (c) notranje ureditve, ki se izvajajo za zagotovitev skladnosti z zahtevami iz poglavja II tega oddelka, so ustrezni in učinkoviti.
- 3. ESMA v 20 delovnih dneh od prejema vloge oceni, ali je ta popolna.

Če vloga ni popolna, ESMA o tem obvesti vložnika in določi rok, do katerega mora vložnik zagotoviti dodatne informacije.

Če je vloga popolna, ESMA o tem obvesti vložnika.
- 4. ESMA registrira ali zavrne registracijo vložnika v 45 delovnih dneh po prejemu popolne vloge.

ESMA lahko rok iz prvega pododstavka podaljša za 15 delovnih dni, če namerava vložnik za opravljanje svojih dejavnosti zunanjega pregledovalca uporabiti zunanje izvajanje.

ESMA vložnika pisno obvesti, da je registriran kot zunanji pregledovalec ali o zavrnitvi njegove registracije. V odločitvi o registraciji ali njeni zavrnitvi so navedeni razlogi za to, veljati pa začne peti delovni dan po sprejetju.
- 5. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih so opredeljena merila iz odstavka 2, točki (a) in (b).

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [*Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

6. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi standardne obrazce, predloge in postopke za predložitev informacij iz odstavka 1.

ESMA pri pripravi osnutkov izvedbenih tehničnih standardov upošteva digitalna sredstva za registracijo.

ESMA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [*Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo, da sprejme izvedbene tehnične standarde iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 16

Pomembne spremembe, pomembne za registracijo

1. Zunanji pregledovalec pred uvedbo pomembnih sprememb informacij, predloženih v skladu s členom 15(1), ali dejstev v zvezi z informacijami iz člena 15(1) o njih uradno obvesti ESMA.

ESMA te pomembne spremembe analizira. Kadar ESMA nasprotuje takim pomembnim spremembam, o tem obvesti zunanjega pregledovalca v dveh mesecih po prejemu uradnega obvestila o teh spremembah in navede razloge za nasprotovanje. Spremembe iz prvega pododstavka se lahko izvedejo samo, če ESMA v navedenem roku ne nasprotuje tem spremembam.

2. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi standardne obrazce, predloge in postopke za predložitev informacij iz odstavka 1.

ESMA pri pripravi osnutkov izvedbenih tehničnih standardov upošteva digitalna sredstva za registracijo.

ESMA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [*Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo, da sprejme izvedbene tehnične standarde iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 17

Jezikovna ureditev

Zunanji pregledovalec vloži vlogo za registracijo iz člena 15 v katerem koli uradnem jeziku institucij Unije. Določbe Uredbe št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti⁴⁵ se smiselno uporabljajo za vse drugo sporočanje med ESMA ter zunanjimi pregledovalci in njihovim osebjem.

⁴⁵ UL 17, 6.10.1958, str. 385/58.

Poglavje II

Organizacijske zahteve, postopki in dokumenti v zvezi z upravljanjem

Člen 18

Splošna načela

1. Zunanji pregledovalci uporabljajo ustrezne sisteme, vire in postopke za izpolnjevanje svojih obveznosti iz te uredbe.
2. Zunanji pregledovalec spremlja in vsaj enkrat letno oceni primernost in učinkovitost svojih sistemov, virov in postopkov, vzpostavljenih na podlagi te uredbe, ter sprejme ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.
3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi merila za ustreznost, primernost in učinkovitost sistemov, virov, mehanizmov in postopkov zunanjih pregledovalcev iz odstavkov 1 in 2.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [*Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 19

Višje vodstvo

1. Višje vodstvo zunanjega pregledovalca zagotovi vse od naslednjega:
 - (a) premišljeno in skrbno upravljanje zunanjega pregledovalca;
 - (b) neodvisnost dejavnosti ocenjevanja;
 - (c) ustrezno ugotavljanje, upravljanje in razkrivanje nasprotij interesov;
 - (d) da zunanji pregledovalec vedno izpolnjuje zahteve iz te uredbe.
2. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi merila za oceno premišljenega in skrbnega upravljanja zunanjega pregledovalca iz odstavka 1, točka (a).

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [*Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 20

Analitiki in zaposleni pri zunanjih pregledovalcih ter druge osebe, ki neposredno sodelujejo v dejavnostih ocenjevanja pri zunanjih pregledovalcih

1. Zunanji pregledovalci poskrbijo, da imajo njihovi analitiki, zaposleni ter katera koli fizična oseba, katerih storitve so jim na voljo ali so pod njihovim nadzorom, in ki neposredno sodelujejo v dejavnostih ocenjevanja, potrebno znanje in izkušnje za dodeljene naloge.
2. Zunanji pregledovalci zagotovijo, da osebam iz odstavka 1 ni dovoljeno začeti pogajanj glede honorarjev ali plačil s katerim koli ocenjevanim subjektom, povezano tretjo osebo ali katero koli osebo, ki je z obvladovanjem neposredno ali posredno povezana z ocenjevanim subjektom, niti sodelovati v takih pogajanjih.
3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi merila za ustreznost znanja in izkušenj oseb iz odstavka 1.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [*Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 21

Funkcija skladnosti

1. Zunanji pregledovalci vzpostavijo in vzdržujejo stalno in učinkovito funkcijo skladnosti za dejavnosti, ki se izvajajo v skladu s to uredbo.
2. Zunanji pregledovalci zagotovijo, da funkcija skladnosti:
 - (a) ima sredstva za pravilno in neodvisno izvajanje svojih dolžnosti;
 - (b) ima potrebne vire in strokovno znanje ter dostop do vseh ustreznih informacij;
 - (c) ne spremlja ali ocenjuje lastnih dejavnosti;
 - (d) ne prejema plačil v zvezi s poslovno uspešnostjo zunanjega pregledovalca.
3. Ugotovitve funkcije skladnosti so na voljo nadzornemu organu ali po potrebi upravnemu organu zunanjega pregledovalca.
4. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi merila za oceno, ali ima funkcija skladnosti sredstva za pravilno in neodvisno izvajanje svojih dolžnosti, kot je navedeno v odstavku 2, točka (a), ter merila za oceno, ali ima funkcija skladnosti potrebne vire in strokovno znanje ter dostop do vseh ustreznih informacij, kot je navedeno v odstavku 2, točka (b).

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [*Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 22

Notranje politike in postopki

1. Zunanji pregledovalci sprejmejo in izvajajo notranje politike in postopke potrebne skrbnosti, ki zagotavljajo, da njihovi poslovni interesi ne ogrožajo neodvisnosti ali točnosti dejavnosti ocenjevanja.
2. Zunanji pregledovalci sprejmejo in izvajajo zanesljive administrativne in računovodske postopke, mehanizme notranjih kontrol ter učinkovite kontrolne in zaščitne ukrepe za sisteme za obdelavo informacij.
3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo merila za ocenjevanje zanesljivih administrativnih in računovodskih postopkov, mehanizmov notranjih kontrol ter učinkovitih kontrolnih in zaščitnih ukrepov za sisteme za obdelavo informacij iz odstavka 2.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [*Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 23

Metodologije ocenjevanja in informacije, ki se uporabljajo za preglede pred izdajo ali po njej

1. Zunanji pregledovalci sprejmejo in izvajajo ukrepe za zagotavljanje, da njihovi pregledi pred izdajo iz člena 8 in pregledi po njej iz člena 9 temeljijo na poglobljeni analizi vseh informacij, ki so jim na voljo in ki so pomembne za njihovo analizo glede na njihove metodologije.
2. Zunanji ocenjevalci pri zagotavljanju pregledov pred izdajo ali po njej uporabljajo informacije, ki so dovolj kakovostne in iz zanesljivih virov.
3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi merila za oceno, ali so informacije iz odstavka 2 dovolj kakovostne in ali so viri iz odstavka 2 zanesljivi.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [*Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 24

Napake v metodologijah ocenjevanja ali pri njihovi uporabi

1. Zunanji pregledovalci, ki v svojih metodologijah ocenjevanja ali pri njihovi uporabi odkrijejo napake, ki pomembno vplivajo na pregled pred izdajo iz člena 8 ali pregled po izdaji iz člena 9, o teh napakah nemudoma uradno obvestijo ESMA in prizadete izdajatelje evropskih zelenih obveznic ter jim jih pojasnijo.
2. Zunanji pregledovalci na svojih spletnih mestih objavijo napake iz odstavka 1, po potrebi skupaj z revidiranim pregledom pred izdajo ali po izdaji. V revidiranih dokumentih se navedejo razlogi za spremembe.

Člen 25

Zunanje izvajanje

1. Zunanji pregledovalci, ki svoje dejavnosti ocenjevanja oddajo v zunanje izvajanje tretjim ponudnikom storitev, zagotovijo, da ima vsak tak tretji ponudnik storitev zmožnosti in zmogljivosti za zanesljivo in strokovno opravljanje navedenih dejavnosti ocenjevanja. Ti zunanji pregledovalci zagotovijo tudi, da zunanje izvajanje ne poslabša pomembno kakovosti njihovih notranjih kontrol in zmožnosti ESMA, da nadzoruje, da ti zunanji pregledovalci zagotavljajo skladnost s to uredbo.
2. Zunanji pregledovalci ne oddajo funkcije skladnosti v zunanje izvajanje.
3. Zunanji pregledovalci obvestijo ESMA o tistih dejavnostih ocenjevanja, ki se bodo oddale v zunanje izvajanje, vključno z ravno človeških in tehničnih virov, ki so potrebni za opravljanje navedenih dejavnosti.
4. Zunanji pregledovalci, ki oddajo dejavnosti ocenjevanja v zunanje izvajanje, zagotovijo, da takšno zunanje izvajanje ne zmanjša ali oslabi zmožnosti članov višjega vodstva ali upravljalnega organa zunanjega pregledovalca za opravljanje njihove funkcije ali vloge.
5. Zunanji pregledovalci zagotovijo, da tretji ponudniki storitev sodelujejo z ESMA v zvezi z vsemi dejavnostmi ocenjevanja, oddanimi v zunanje izvajanje.
6. Zunanji pregledovalci ostanejo odgovorni za vse dejavnosti, oddane v zunanje izvajanje, in sprejmejo organizacijske ukrepe za zagotavljanje:
 - (a) ocenjevanja, ali tretji ponudniki storitev učinkovito in v skladu z veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo ter regulativnimi zahtevami opravljajo dejavnosti ocenjevanja, oddane v zunanje izvajanje, ter ustrezno obravnavajo odkrite nepravilnosti;
 - (b) odkrivanje morebitnih tveganj v zvezi z dejavnostmi ocenjevanja, oddanimi v zunanje izvajanje;
 - (c) ustreznega rednega spremljanja dejavnosti ocenjevanja, oddanih v zunanje izvajanje;

- (d) ustreznih kontrolnih postopkov, povezanih z dejavnostmi ocenjevanja, oddanimi v zunanje izvajanje, vključno z učinkovitim nadzorom dejavnosti ocenjevanja in z njimi povezanih potencialnih tveganj pri tretjem ponudniku storitev;
- (e) ustreznega neprekinjenega poslovanja dejavnosti ocenjevanja, oddanih v zunanje izvajanje.

Za namene točke (e) zunanji pregledovalci pridobijo informacije o ureditvah neprekinjenega poslovanja, ki jih uporabljajo tretji ponudniki storitev, ocenijo njihovo kakovost in po potrebi zahtevajo izboljšave takih ureditev.

7. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo:

- (a) merila za oceno zmožnosti in zmogljivosti tretjih ponudnikov storitev za zanesljivo in strokovno opravljanje dejavnosti ocenjevanja;
- (b) merila za zagotovitev, da izvajanje dejavnosti ocenjevanja ne poslabša bistveno kakovosti notranjih kontrol zunanjih pregledovalcev ali zmožnosti ESMA, da nadzoruje, da zunanji pregledovalci zagotavljajo skladnost s to uredbo.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [*Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 26

Zahteve glede vodenja evidenc

1. Zunanji pregledovalci vodijo ustrezne evidence, ki vključujejo vse naslednje:

- (a) identiteto oseb, ki sodelujejo pri določanju in odobritvi pregledov pred izdajo iz člena 8 in pregledov po izdaji iz člena 9, ter datum sprejetja odločitev o odobritvi pregledov pred izdajo in pregledov po izdaji;
- (b) dokumentacijo o uveljavljenih postopkih in metodologijah, ki jih zunanji ocenjevalci uporabljajo za izvajanje in pripravo pregledov pred izdajo in po izdaji;
- (c) notranje dokumente, vključno z informacijami, ki niso javnega značaja, ter delovne dokumente, ki se uporabljajo kot osnova za objavljene preglede pred izdajo ali po izdaji;
- (d) evidence o postopkih in ukrepih, ki jih je zunanji pregledovalec vzpostavil zaradi izpolnjevanja te uredbe; ter
- (e) kopije notranjih in zunanjih sporočil, povezanih z dejavnostmi ocenjevanja, vključno z elektronskimi sporočili, ki so jih prejeli ali poslali zunanji pregledovalec in njegovi zaposleni ter se nanašajo na dejavnosti ocenjevanja.

2. Evidence in dokumenti iz odstavka 1 se hranijo pet let in so na zahtevo na voljo ESMA.
3. Kadar ESMA prekliče registracijo zunanjega pregledovalca v skladu s členom 51(1), ta zunanji pregledovalec zagotovi, da se evidence in dokumenti hranijo še pet let. Evidence in dokumenti, v katerih so določene pravice in obveznosti zunanjega pregledovalca in izdajatelja evropske zelene obveznice v okviru dogovora za opravljanje storitev ocenjevanja, se hranijo do prekinitve odnosa s tem izdajateljem.

Člen 27

Nasprotja interesov in zaupnost informacij

1. Zunanji pregledovalci ugotavljajo, odpravljajo, upravljajo in pregledno razkrivajo vsa dejanska ali potencialna nasprotja interesov ne glede na to, ali to nasprotje interesov zadeva njihove analitike ali zaposlene, katero koli osebo, ki je pogodbeno povezana z zunanjimi pregledovalci in je neposredno vključena v dejavnosti ocenjevanja, ali osebe, ki odobrijo preglede pred izdajo in preglede po izdaji.
2. Honorarji, ki jih zunanji pregledovalci zaračunajo za storitve ocenjevanja, niso odvisni od rezultata pregleda pred izdajo ali po izdaji ali od katerega koli drugega rezultata ali izida opravljenega dela.
3. Analitike, zaposlene pri zunanjem pregledovalcu in vse druge osebe, ki so pogodbeno povezane z zunanjimi pregledovalci in neposredno sodelujejo v dejavnosti ocenjevanja, zavezuje obveznost varovanja poslovne skrivnosti.
4. Zunanji pregledovalci zagotovijo, da njihovi analitiki in zaposleni ali katera koli druga fizična oseba, ki je pogodbeno povezana z zunanjimi pregledovalci in neposredno sodeluje v dejavnostih ocenjevanja:
 - (a) sprejmejo vse razumne ukrepe za zaščito lastnine in evidenc v lasti zunanjega pregledovalca pred prevaro, krajo ali zlorabo, pri čemer upoštevajo naravo, obseg in kompleksnost poslov ter naravo in obseg dejavnosti ocenjevanja;
 - (b) ne razkrijejo nobenih informacij o pregledih pred izdajo ali po izdaji, mogočih prihodnjih pregledih pred izdajo ali po izdaji, razen izdajateljem, ki so zahtevali oceno s strani zunanjega pregledovalca;
 - (c) ne uporabljajo ali ne dajejo zaupnih informacij za noben drug namen razen za dejavnosti ocenjevanja.

Člen 28

Opravljanje drugih storitev

Zunanji pregledovalci, ki opravljajo storitve, ki niso dejavnosti ocenjevanja, poskrbijo, da te druge storitve ne povzročajo nasprotja interesov z njihovimi dejavnostmi ocenjevanja v zvezi z evropskimi zelenimi obveznicami. Taki zunanji pregledovalci v svojih pregledih pred izdajo in po izdaji razkrijejo vse druge storitve, ki so jih opravili za ocenjevani subjekt ali katero koli povezano tretjo osebo.

Poglavje III

Pregledi pred izdajo in po izdaji

Člen 29

Sklicevanje na ESMA ali druge pristojne organe

Zunanji pregledovalci se pri pregledu pred izdajo ali po izdaji ne sklicujejo na ESMA ali kateri koli pristojni organ na način, ki bi lahko nakazoval ali namigoval, da je ESMA ali kateri koli pristojni organ potrdil ali odobril ta pregled ali katero koli dejavnost ocenjevanja zunanjega pregledovalca.

Člen 30

Objava pregledov pred izdajo in po izdaji

1. Zunanji pregledovalci na svojih spletnih mestih objavijo in dajo brezplačno na voljo vse naslednje:
 - (a) v ločenem oddelku z naslovom „Evropski standard za zelene obveznice – pregledi pred izdajo“, preglede pred izdajo, ki so jih izdali;
 - (b) v ločenem oddelku z naslovom „Evropski standard za zelene obveznice – pregledi po izdaji“, preglede po izdaji, ki so jih izdali.
2. Pregledi pred izdajo iz odstavka 1, točka (a), se dajo na voljo javnosti v razumnem obdobju pred začetkom javne ponudbe ali uvrstitvijo zadevne evropske zelene obveznice v trgovanje.
3. Pregledi po izdaji iz odstavka 1, točka (b), se dajo javnosti na voljo takoj po tem, ko zunanji pregledovalec opravi oceno poročil o dodelitvi.
4. Pregledi pred izdajo iz odstavka 1, točka (a), in pregledi po izdaji iz odstavka 1, točka (b), po objavi na spletnem mestu zunanjega pregledovalca ostanejo javno dostopni vsaj do dospelosti obveznice.
5. Zunanji pregledovalci, ki se odločijo, da bodo prenehali zagotavljati preglede pred izdajo ali preglede po izdaji, takoj po taki odločitvi zagotovijo informacije o razlogih zanjo v oddelkih iz odstavka 1, točki (a) in (b).

Poglavje IV

Opravljanje storitev s strani zunanjih pregledovalcev iz tretjih držav

Člen 31

Splošne določbe

1. Zunanji pregledovalec iz tretje države lahko za izdajatelje evropskih zelenih obveznic opravlja svoje storitve v skladu s to uredbo, če je registriran v registru zunanjih pregledovalcev iz tretjih držav, ki ga vodi ESMA v skladu s členom 59.
2. ESMA registrira zunanjega pregledovalca iz tretje države, ki je vložil vlogo za opravljanje storitev zunanjega pregledovanja v skladu s to uredbo v vsej Uniji v skladu z odstavkom 1 samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) Komisija sprejme sklep v skladu s členom 32(1);
 - (b) zunanji pregledovalec iz tretje države je registriran ali ima dovoljenje za opravljanje storitev zunanjega pregledovanja v Uniji ter je predmet učinkovitega nadzora in izvrševanja, s čimer se zagotovi popolna skladnost z zahtevami, ki veljajo v tej tretji državi;
 - (c) sklenjeni so dogovori o sodelovanju v skladu z odstavkom 32(3).
3. Kadar je zunanji pregledovalec iz tretje države registriran v skladu s tem členom, se mu ne naložijo dodatne zahteve v zvezi z zadevami, ki jih zajema ta uredba.
4. Zunanji pregledovalec iz tretje države iz odstavka 1 svojo vlogo predloži ESMA po sprejetju sklepa Komisije iz člena 32, v katerem je ugotovljeno, da je pravni in nadzorni okvir tretje države, v kateri je zunanji pregledovalec iz tretje države registriran ali v kateri ima dovoljenje, enakovreden zahtevam iz člena 32(1).
5. Zunanji pregledovalec iz tretje države vloži vlogo iz prvega odstavka z uporabo obrazcev in predlog iz člena 15.
6. Zunanji pregledovalec iz tretje države, ki vloži vlogo, predloži ESMA vse potrebne informacije za svojo registracijo.
7. ESMA v 20 delovnih dneh od prejema vloge oceni, ali je popolna. Če vloga ni popolna, ESMA določi rok, v katerem mora zunanji pregledovalec iz tretje države, ki je vložil vlogo, predložiti dodatne informacije.
8. Sklep o registraciji temelji na pogojih iz odstavka 2.
9. ESMA v 45 delovnih dneh od predložitve popolne vloge pisno obvesti zunanjega pregledovalca iz tretje države, ki je vložil vlogo, o odobritvi ali zavrnitvi registracije, pri čemer v celoti utemeljeno obrazloži svojo odločitev.
10. Zunanji pregledovalci iz tretjih držav, ki opravljajo storitve v skladu s tem členom, še pred opravljanjem katere koli storitve v zvezi z izdajatelji evropskih zelenih obveznic

s sedežem v Uniji ponudijo možnost, da morebitne spore, povezane s temi storitvami, predložijo pristojnemu sodišču ali arbitražnemu sodišču v državi članici.

Člen 32

Sklep o enakovrednosti

1. Komisija lahko v zvezi s tretjo državo sprejme sklep, v katerem navede, da pravne in nadzorne ureditve te tretje države zagotavljajo, da zunanji pregledovalci, ki so registrirani ali imajo dovoljenje v tej tretji državi, izpolnjujejo pravno zavezujoče organizacijske zahteve in zahteve glede vodenja poslov, ki imajo enakovreden učinek kot zahteve iz te uredbe in izvedbenih ukrepov, sprejetih v skladu s to uredbo ter da pravni okvir te tretje države določa enakovreden učinkovit sistem za priznavanje zunanjih pregledovalcev, ki so registrirani ali imajo dovoljenje v skladu s pravno ureditvijo tretje države.
2. Lahko se šteje, da ima okvir tretje države za organizacijo in poslovanje enakovreden učinek, če izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (a) subjekti, ki opravljajo storitve zunanjega pregledovanja v tej tretji državi, potrebujejo registracijo ali dovoljenje in so ves čas predmet učinkovitega nadzora in izvrševanja;
 - (b) za subjekte, ki opravljajo storitve zunanjega pregledovanja, veljajo ustrezne organizacijske zahteve na področju funkcij notranjega nadzora; ter
 - (c) za subjekte, ki opravljajo storitve zunanjega pregledovanja, veljajo ustrezna pravila poslovanja.
3. ESMA sklene dogovore o sodelovanju z zadevnimi pristojnimi organi tretjih držav, katerih pravni in nadzorni okviri so bili priznani kot dejansko enakovredni v skladu z odstavkom 1. V takšnih dogovorih se natančno opredeli vse naslednje:
 - (a) mehanizem za izmenjavo informacij med ESMA in pristojnimi organi zadevnih tretjih držav, ki ga zahteva ESMA, vključno z dostopom do vseh informacij o zunanjih pregledovalcih iz tretjih držav, ki so registrirani ali imajo dovoljenje v tretjih državah;
 - (b) mehanizem za takojšnje obveščanje ESMA, kadar pristojni organ tretje države meni, da zunanji pregledovalec iz tretje države, ki ga nadzoruje in ga je ESMA registriral v registru iz člena 59, krši pogoje iz registracije ali dovoljenja ali drugega prava, ki ga mora upoštevati;
 - (c) postopke v zvezi z usklajevanjem nadzornih dejavnosti, vključno z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem, kjer je potrebno.
4. Zunanji pregledovalec iz tretje države s sedežem v državi, katere pravni in nadzorni okvir je bil priznan kot dejansko enakovreden v skladu z odstavkom 1 in ki je registriran v registru iz člena 59, lahko opravlja storitve, zajete v registraciji, za izdajatelje evropskih zelenih obveznic v vsej Uniji.

5. Zunanji pregledovalec iz tretje države ne sme več uporabljati pravic iz člena 31, če Komisija prekliče sklep iz odstavka 1 tega člena v zvezi s to tretjo državo.

Člen 33

Preklic registracije zunanjega pregledovalca iz tretje države

1. ESMA prekliče registracijo zunanjega pregledovalca iz tretje države v registru iz člena 59, če so izpolnjeni eden ali več naslednjih pogojev:
 - (a) ESMA ima utemeljene razloge na podlagi dokumentiranih dokazov, na podlagi katerih meni, da je zunanji pregledovalec iz tretje države pri opravljanju storitev v Uniji ravnal tako, da je nedvomno škodoval interesom vlagateljev ali pravilnemu delovanju trgov;
 - (b) ESMA ima utemeljene razloge na podlagi dokumentiranih dokazov, na podlagi katerih meni, da je zunanji pregledovalec iz tretje države pri opravljanju storitev v Uniji resno kršil določbe, ki veljajo zanj v tretji državi in na podlagi katerih je Komisija sprejela sklep v skladu s členom 32(1);
 - (c) ESMA je zadevo posredovala pristojnemu organu tretje države, ki ni sprejel ustreznih ukrepov, potrebnih za zaščito vlagateljev in pravilno delovanje trgov v Uniji, ali ni dokazal, da zadevni zunanji pregledovalec iz tretje države izpolnjuje zahteve, ki veljajo zanj v tretji državi;
 - (d) ESMA najmanj 30 dni pred preklicem registracije zunanjega pregledovalca iz tretje države pristojnemu organu tretje države sporoči, da jo namerava preklicati.
2. ESMA Komisijo takoj obvesti o vsakem ukrepu, sprejetem v skladu z odstavkom 1, in svojo odločitev objavi na spletnem mestu.
3. Komisija oceni, ali pogoji, v skladu s katerimi je bil sprejet sklep iz člena 32(1), še naprej veljajo za zadevno tretjo državo.

Člen 34

Priznanje zunanjega pregledovalca s sedežem v tretji državi

1. Zunanji pregledovalec iz tretje države lahko do sprejetja sklepa o enakovrednosti v skladu s členom 32(1) opravlja svoje storitve v skladu s to uredbo, če ga ESMA predhodno prizna v skladu s tem členom.
2. Zunanji pregledovalec iz tretje države, ki namerava pridobiti predhodno priznanje iz odstavka 1, izpolnjuje zahteve iz členov 15 do 30 in členov 47 do 49.
3. Zunanji pregledovalec iz tretje države, ki namerava pridobiti predhodno priznanje iz odstavka 1, ima zakonitega zastopnika s sedežem v Uniji. Ta zakoniti zastopnik:
 - (a) je skupaj z zunanjim pregledovalcem iz tretje države odgovoren za zagotavljanje, da zunanji pregledovalec iz tretje države, ki opravlja storitve na

podlagi te uredbe, izpolnjuje zahteve iz odstavka 2, in je v zvezi s tem odgovoren ESMA za ravnanje zunanjega pregledovalca iz tretje države v Uniji;

- (b) deluje v imenu zunanjega pregledovalca iz tretje države kot glavna kontaktna točka za ESMA in katero koli drugo osebo v Uniji v zvezi z obveznostmi zunanjega pregledovalca v skladu s to uredbo;
 - (c) ima zadostno znanje, strokovnost in vire za izpolnjevanje svojih obveznosti iz tega odstavka.
4. Vloga za predhodno priznanje s strani ESMA iz odstavka 1 vsebuje vse potrebne informacije, da se ESMA prepriča, da je zunanji pregledovalec iz tretje države uredil vse potrebno za izpolnjevanje zahtev iz odstavkov 2 in 3, ter, kjer je primerno, navedbo pristojnega organa, ki je odgovoren za njegov nadzor v tretji državi.
5. ESMA v 20 delovnih dneh po prejetju vloge za predhodno priznanje s strani ESMA oceni, ali je popolna.

Če vloga ni popolna, ESMA o tem obvesti vložnika in določi rok, do katerega mora vložnik zagotoviti dodatne informacije.

Če je vloga popolna, ESMA o tem obvesti vložnika.

ESMA v 45 dneh od prejema popolne vloge iz prvega pododstavka tega odstavka preveri, ali so izpolnjeni pogoji, določeni v odstavkih 2 in 3.

ESMA vložnika uradno obvesti o tem, da je bil priznan za zunanjega pregledovalca iz tretje države, ali o zavrnitvi. V odločitvi o priznanju ali zavrnitvi priznanja so navedeni razlogi za to, veljati pa začne peti delovni dan po sprejetju.

6. ESMA začasno odvzame ali po potrebi prekliče priznanje, izdano v skladu z odstavkom 5, če na podlagi dokumentiranih dokazov utemeljeno meni, da zunanji pregledovalec iz tretje države ravna na način, ki očitno škoduje interesom uporabnikov njegovih storitev ali urejenemu delovanju trgov ali resno krši zahteve, določene v tej uredbi, oziroma je dal lažne izjave ali je uporabil druge nezakonite načine za pridobitev priznanja.
7. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi informacije ter obliko in vsebino vloge iz odstavka 4.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [*Urad za publikacije: vstavite datum 16 mesecev po datumu začetka veljavnosti*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 35

Odobritev storitev v skladu s to uredbo, ki se zagotavljajo v tretji državi

1. Zunanji pregledovalec s sedežem v Uniji, registriran v skladu s členom 15 in vpisan v register v skladu s členom 59, lahko ESMA zaprosi, da sme trajno odobriti storitve, ki jih v Uniji opravlja zunanji pregledovalec iz tretje države, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) zunanji pregledovalec, ki je zaprosil za dovoljenje za odobritev storitev, je preveril in lahko ESMA vedno dokaže, da so pri opravljanju storitev v skladu s to uredbo s strani odobrenega zunanjega pregledovalca iz tretje države, obvezno ali prostovoljno izpolnjene zahteve, ki so vsaj tako stroge kot zahteve iz te uredbe;
 - (b) zunanji pregledovalec, ki je zaprosil za dovoljenje za odobritev storitev, ima potrebno strokovno znanje za učinkovito spremljanje dejavnosti opravljanja storitev v skladu s to uredbo s strani zunanjega pregledovalca iz tretje države in upravljanje povezanih tveganj;
 - (c) na zunanjega pregledovalca iz tretje države se opira iz katerega koli od naslednjih objektivnih razlogov:
 - i. posebnosti osnovnih trgov ali naložb;
 - ii. bližina odobrenega pregledovalca trgov, izdajateljem ali vlagateljem tretjih držav;
 - iii. strokovno znanje pregledovalca iz tretje države pri opravljanju storitev zunanjega pregleda ali na posebnih trgih ali pri posebnih naložbah.
2. Zunanji pregledovalec, ki predloži vlogo za dovoljenje za odobritev storitev iz odstavka 1, zagotovi vse potrebne informacije, na podlagi katerih se ESMA prepriča, da so ob predložitvi vloge izpolnjeni vsi pogoji iz navedenega odstavka.
3. ESMA v 20 delovnih dneh po prejetju vloge za odobritev iz odstavka 1 oceni, ali je popolna.

Če vloga ni popolna, ESMA o tem obvesti vložnika in določi rok, do katerega mora vložnik zagotoviti dodatne informacije.

Če je vloga popolna, ESMA o tem obvesti vložnika.

ESMA v 45 delovnih dneh od prejema popolne vloge za dovoljenje za odobritev vlogo pregleda in sprejme odločitev o njeni odobritvi ali zavrnitvi.

ESMA vložnika uradno obvesti o svoji odločitvi v zvezi z odobritvijo iz odstavka 1. V odločitvi so navedeni razlogi, veljati pa začne peti delovni dan po sprejetju.
4. Storitve, ki jih v skladu s to uredbo opravlja odobreni zunanji pregledovalec iz tretje države, se štejejo za storitve, ki jih zagotavlja zunanji pregledovalec, ki je zaprosil za dovoljenje za odobritev storitev. Zunanji pregledovalec, ki je zaprosil za dovoljenje

za odobritev storitev, odobritve ne uporablja z namenom, da bi se izognil izpolnjevanju zahtev te uredbe.

5. Zunanji pregledovalec, ki je odobril storitve, ki jih v skladu s to uredbo zagotavlja zunanji pregledovalec iz tretje države, je še naprej v celoti odgovoren zanje in za njihovo skladnost z obveznostmi na podlagi te uredbe.
6. Kadar ESMA iz utemeljenih razlogov meni, da pogoji iz odstavka 1 tega člena niso več izpolnjeni, je pooblaščen, da od zunanjega pregledovalca, ki je zaprosil za dovoljenje za odobritev storitev, zahteva, da prekliče odobritev.
7. Zunanji pregledovalec, ki odobri storitve, ki jih v skladu s to uredbo zagotavlja zunanji pregledovalec iz tretje države, objavi informacije iz člena 13 na svojem spletnem mestu.
8. Zunanji pregledovalec, ki odobri storitve, ki jih v skladu s to uredbo zagotavlja zunanji pregledovalec iz tretje države, organu ESMA letno poroča o storitvah, ki jih je odobril v preteklih dvanajstih mesecih.

Naslov IV

Nadzor, ki ga izvajajo pristojni organi in ESMA

Poglavje 1

Pristojni organi

Člen 36

Nadzor, ki ga izvajajo pristojni organi

Pristojni organi, določeni v skladu s členom 31 Uredbe (EU) 2017/1129, zagotovijo, da se uporabljajo členi 8 do 13 te uredbe.

Člen 37

Pooblastila pristojnih organov

1. Pristojni organi imajo za izpolnjevanje svojih nalog iz te uredbe v skladu z nacionalnim pravom naslednja nadzorna in preiskovalna pooblastila:
 - (a) od izdajateljev lahko zahtevajo, da informacije iz Priloge I vključijo v informativni list o evropskih zelenih obveznicah;
 - (b) od izdajateljev lahko zahtevajo, da objavijo letna poročila o dodelitvi ali v letna poročila o dodelitvi vključijo informacije o vseh elementih iz Priloge II;
 - (c) od izdajateljev lahko zahtevajo, da objavijo poročilo o vplivu ali v poročilo o vplivu vključijo informacije o vseh elementih iz Priloge III;
 - (d) od revizorjev in višjega vodstva izdajatelja lahko zahtevajo, da predložijo informacije in dokumente;
 - (e) začasno lahko prekinejo ponudbo evropskih zelenih obveznic za največ 10 zaporednih delovnih dni vsakič, ko obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da so bili kršeni členi 8 do 13 te uredbe;
 - (f) prepovejo ali začasno lahko prekinejo oglaševanje ali od izdajateljev evropskih zelenih obveznic ali od zadevnih finančnih posrednikov zahtevajo, naj prenehajo ali začasno prenehajo oglaševati za največ 10 zaporednih delovnih dni vsakič, ko obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da so bili kršeni členi 8 do 13 te uredbe;
 - (g) objavijo lahko dejstvo, da izdajatelj evropskih zelenih obveznic ne izpolnjuje svojih obveznosti iz členov 8 do 13 te uredbe;
 - (h) izvajajo lahko inšpekcijske preglede ali preiskave na kraju samem, in sicer na krajih, ki niso zasebna prebivališča fizičnih oseb, in za ta namen vstopijo v prostore, da pridobijo dostop do dokumentov in drugih podatkov v kakršni koli obliki, kadar obstaja utemeljen sum, da so lahko dokumenti in drugi

podatki, povezani s predmetom inšpekcijskega pregleda ali preiskave, pomembni za dokazovanje kršitve te uredbe.

Pristojni organ lahko v skladu z nacionalnim pravom po potrebi zaprosi ustrezni sodni organ, naj sprejme odločitev o uporabi pooblastil iz prvega pododstavka.

2. Pristojni organi izvajajo funkcije in pooblastila iz odstavka 1 na katerega koli od naslednjih načinov:
 - (a) neposredno;
 - (b) v sodelovanju z drugimi organi;
 - (c) v okviru svoje pristojnosti s prenosom pooblastil na take organe;
 - (d) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.
3. Države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznih ukrepov, da imajo pristojni organi vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog.
4. Za osebo, ki v skladu s to uredbo zagotovi informacije pristojnemu organu, se ne šteje, da je kršila katere koli omejitve o razkritju informacij, ki so določene s pogodbo ali zakoni in drugimi predpisi, in zanjo ne velja nobena odgovornost v zvezi s takim obveščanjem.

Člen 38

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Pristojni organi za namene te uredbe sodelujejo med seboj. Brez nepotrebnega odlašanja si izmenjujejo informacije in sodelujejo pri dejavnostih preiskovanja in nadzora ter izvršilnih ukrepih.

Države članice, ki so v skladu s členom 41(3) sprejele odločitev o določitvi kazenskih sankcij za kršitve te uredbe, zagotovijo vzpostavitev ustreznih ukrepov, na podlagi katerih imajo pristojni organi vsa potrebna pooblastila za sodelovanje s sodnimi organi v njihovi jurisdikciji, da prejmejo specifične informacije, povezane s kazenskimi preiskavami ali postopki, ki se začnejo zaradi morebitnih kršitev te uredbe, in te informacije zagotovijo drugim pristojnim organom, da za namene te uredbe izpolnijo svojo obveznost glede medsebojnega sodelovanja.
2. Pristojni organ lahko zahtevo za informacije ali zahtevo za sodelovanje v preiskavi zavrne le v naslednjih izrednih okoliščinah:
 - (a) kadar bi izpolnitev zahteve verjetno negativno vplivala na njegovo lastno preiskavo, izvršilne ukrepe ali kazensko preiskavo;
 - (b) kadar so se pri organih naslovljene države članice že začeli sodni postopki v zvezi z istimi dejanji in proti istim osebam;
 - (c) kadar je bila takim osebam za ista dejanja že izrečena pravnomočna sodba v naslovljeni državi članici.

3. Pristojni organ lahko zahteva pomoč pristojnega organa druge države članice pri inšpekcijskih pregledih ali preiskavah na kraju samem.

Kadar pristojni organ prejme zahtevo pristojnega organa druge države članice za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem, lahko stori kar koli od naslednjega:

- (a) sam opravi inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem;
 - (b) pristojnemu organu, ki je predložil zahtevo, dovoli, da sodeluje v inšpekcijskem pregledu ali preiskavi na kraju samem;
 - (c) pristojnemu organu, ki je predložil zahtevo, dovoli, da sam opravi inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem;
 - (d) imenuje revizorje ali strokovnjake za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem;
 - (e) si z drugimi pristojnimi organi deli določene naloge, povezane z nadzornimi dejavnostmi.
4. Pristojni organi se lahko v primerih, ko je bila zahteva za sodelovanje, zlasti za izmenjavo informacij, zavrnjena ali pa ni bila obravnavana v razumnem roku, obrnejo na ESMA. Brez poseganja v člen 258 PDEU lahko ESMA v primerih iz prvega stavka tega odstavka ukrepa v skladu s pooblastilom, prenesenim nanj na podlagi člena 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010.
5. ESMA je pooblaščen, da pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo informacije, ki si jih pristojni organi izmenjujejo v skladu z odstavkom 1.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

6. ESMA lahko pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo standardni obrazci, predloge ter postopki za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 39

Poslovna skrivnost

1. Vse informacije, ki si jih pristojni organi izmenjajo na podlagi te uredbe ter zadevajo poslovne ali operativne pogoje in druge gospodarske ali osebne zadeve, se obravnavajo kot zaupne in zanje veljajo zahteve o varovanju poslovne skrivnosti, razen kadar pristojni organ v času njihovega posredovanja navede, da se take informacije lahko razkrijejo oziroma da je takšno razkritje potrebno za sodne postopke.

2. Obveznost varovanja poslovne skrivnosti velja za vse osebe, ki delajo ali so delale pri pristojnem organu ali kateri koli tretji osebi, na katero je pristojni organ prenesel svoja pooblastila. Informacije, ki so poslovna skrivnost, se ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen na podlagi določb prava Unije ali nacionalnega prava.

Člen 40

Previdnostni ukrepi

1. Pristojni organ države članice gostiteljice, ki ima jasne in dokazljive razloge za prepričanje, da je izdajatelj evropske zelene obveznice storil nepravilnosti ali da je kršil svoje obveznosti iz te uredbe, te ugotovitve sporoči pristojnemu organu matične države članice in ESMA.
2. Kadar izdajatelj evropske zelene obveznice kljub ukrepom, ki jih je sprejel pristojni organ matične države članice, še naprej krši to uredbo, pristojni organ države članice gostiteljice o tem obvesti pristojni organ matične države članice in ESMA ter nato sprejme vse ustrezne ukrepe, da zaščiti vlagatelje, in o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti Komisijo in ESMA.
3. Pristojni organ, ki se ne strinja s katerim od ukrepov, ki jih je v skladu z odstavkom 2 sprejel drugi pristojni organ, lahko o tem seznani ESMA. ESMA lahko ukrepa v skladu s pooblastili, podeljenimi s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 41

Upravne kazni in drugi upravni ukrepi

1. Brez poseganja v nadzorna in preiskovalna pooblastila pristojnih organov iz člena 37 in v pravico držav članic, da določijo in naložijo kazenske sankcije, države članice v skladu z nacionalnim pravom zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščen za nalaganje upravnih kazni in sprejemanje drugih ustreznih upravnih ukrepov, ki so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni. Te upravne kazni in drugi upravni ukrepi se uporabljajo za:
 - (a) kršitve členov 8 do 13;
 - (b) nesodelovanje v preiskavi, inšpekcijskem pregledu ali zahtevi ali ravnanje, ki ni v skladu s preiskavo, inšpekcijskim pregledom ali zahtevo, iz člena 37.

Države članice se lahko odločijo, da ne bodo določile pravil za upravne kazni iz prvega pododstavka, kadar so za kršitve iz točke (a) ali točke (b) navedenega pododstavka v njihovem nacionalnem pravu do [datum začetka uporabe te uredbe] že predpisane kazenske sankcije. V tem primeru države članice Komisijo in ESMA uradno obvestijo o podrobnostih ustreznih delov njihovega kazenskega prava.

Države članice do [datum začetka uporabe te uredbe] uradno obvestijo Komisijo in ESMA o podrobnostih pravil iz prvega in drugega pododstavka. Komisijo in ESMA brez odlašanja uradno obvestijo o vseh poznejših spremembah teh pravil.

2. Države članice v skladu z nacionalnim pravom zagotovijo, da so pristojni organi v zvezi s kršitvami iz odstavka 1, točka (a), pooblaščen, da naložijo naslednje upravne kazni in druge upravne ukrepe:
- (a) javno izjavo, v kateri sta v skladu s členom 37(1), točka (g), navedeni odgovorna fizična ali pravna oseba in narava kršitve;
 - (b) odredbo, v skladu s katero mora odgovorna fizična ali pravna oseba prenehati z ravnanjem, ki pomeni kršitev;
 - (c) najvišje upravne denarne kazni v višini vsaj dvakratnega zneska pridobljenega dobička ali preprečene izgube zaradi kršitve, kadar se lahko ugotovita;
 - (d) v primeru pravne osebe najvišje upravne denarne kazni v višini vsaj [500 000] EUR ali v državah članicah, katerih valuta ni euro, v ustreznem znesku nacionalne valute dne [vstavite datum začetka veljavnosti] ali 0,5 % skupnega letnega prometa navedene pravne osebe glede na najnovejše razpoložljive računovodske izkaze, ki jih je potrdil organ upravljanja.
 - (e) v primeru fizične osebe najvišje upravne denarne kazni v višini vsaj [50 000] EUR ali v državah članicah, katerih valuta ni euro, v ustreznem znesku nacionalne valute dne [vstavite datum začetka veljavnosti te uredbe].

Za namene točke (d), kadar je pravna oseba obvladujoče podjetje ali odvisno podjetje obvladujočega podjetja, ki mora pripraviti konsolidirane računovodske izkaze v skladu z Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁶, je zadevni skupni letni promet enak skupnemu letnemu prometu ali ustrezni vrsti prihodka v skladu z zadevnim pravom Unije na področju računovodstva glede na najnovejše razpoložljive konsolidirane računovodske izkaze, ki jih je potrdil organ upravljanja končnega obvladujočega podjetja.

3. Države članice lahko določijo dodatne kazni ali ukrepe in višje upravne denarne kazni, kot so navedene v tej uredbi.

Člen 42

Izvajanje nadzornih pooblastil in pooblastil za nalaganje kazni

1. Pristojni organi pri določanju vrste in ravni upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov upoštevajo vse pomembne okoliščine, ki po potrebi vključujejo:
- (a) resnost in trajanje kršitve;
 - (b) stopnjo odgovornosti osebe, odgovorne za kršitev;
 - (c) finančno trdnost osebe, odgovorne za kršitev, kot je prikazana s skupnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom in čistimi sredstvi odgovorne fizične osebe;

⁴⁶ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

- (d) učinek kršitve na interese malih vlagateljev;
 - (e) pomembnost pridobljenega dobička ali preprečenih izgub osebe, odgovorne za kršitev, ali izgub, ki so jih zaradi kršitve utrpeli tretje osebe, če se lahko ugotovijo;
 - (f) raven sodelovanja osebe, odgovorne za kršitev, s pristojnim organom, brez poseganja v potrebo po izročitvi pridobljenega dobička ali preprečenih izgub te osebe;
 - (g) prejšnje kršitve osebe, odgovorne za kršitev;
 - (h) ukrepe, ki jih je oseba, odgovorna za kršitev, sprejela po kršitvi za preprečitev ponovitve kršitve.
2. Pristojni organi pri izvajanju pooblastil za naložitev upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov v skladu s členom 41 tesno sodelujejo, da zagotovijo učinkovito in ustrezno izvajanje svojih nadzornih in preiskovalnih pooblastil ter naloženih upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov v skladu s to uredbo. Svoje delovanje usklajujejo, da se preprečita podvajanje in prekrivanje pri izvajanju nadzornih in preiskovalnih pooblastil ter pri uvedbi upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov v čezmejnih primerih.

Člen 43 **Pravica do pritožbe**

Države članice zagotovijo, da so sklepi, sprejeti na podlagi te uredbe, ustrezno utemeljeni in da zanje velja pravica do pritožbe na sodišču.

Člen 44 **Objava sklepov**

1. Pristojni organi objavijo sklep o naložitvi upravne kazni ali drugega upravnega ukrepa zaradi kršitve te uredbe na svojih uradnih spletnih mestih takoj potem, ko se o njem obvesti osebo, na katero se nanaša. Objavijo se informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti odgovornih oseb. Ta obveznost ne velja za sklepe o uvedbi ukrepov preiskovalne narave.
2. Kadar je objava identitete pravnih oseb oziroma identitete ali osebnih podatkov fizičnih oseb po mnenju pristojnega organa nesorazmerna, pri čemer se sorazmernost objave takih podatkov oceni za vsak posamezni primer, ali če bi taka objava ogrozila stabilnost finančnih trgov ali preiskavo v teku, države članice zagotovijo, da pristojni organi storijo eno od naslednjega:
- (a) odložijo objavo sklepa o naložitvi kazni ali ukrepa, dokler ni več razlogov za njegovo neobjavo;
 - (b) objavijo sklep o naložitvi kazni ali ukrepa na anonimni podlagi tako, da se zagotovi skladnost z nacionalnim pravom, če taka anonimna objava zagotavlja učinkovito varstvo zadevnih osebnih podatkov;

- (c) sklepa o naložitvi kazni ali ukrepa ne objavijo, če se za možnosti iz točk (a) in (b) šteje, da so nezadostne za zagotovitev, da:
 - (i) stabilnost finančnih trgov ne bo ogrožena;
 - (ii) bo objava takih sklepov v zvezi z ukrepi, ki se štejejo za manj pomembne, sorazmerna.

V primeru sklepa o objavi kazni ali ukrepa na anonimni podlagi iz prvega pododstavka, točka (b), se lahko objava zadevnih podatkov odloži za razumno obdobje, kadar se pričakuje, da v navedenem obdobju ne bo več razlogov za anonimno objavo.

- 3. Kadar je proti sklepu o naložitvi kazni ali ukrepa vložena pritožba pred ustreznimi sodnimi ali drugimi organi, pristojni organi na svojih uradnih spletnih mestih takoj objavijo tudi take informacije in vse naknadne informacije o rezultatu take pritožbe. Poleg tega se objavi tudi vsak sklep, s katerim se razveljavi predhodni sklep o naložitvi kazni ali ukrepa.
- 4. Pristojni organi zagotovijo, da vsaka objava v skladu s tem členom ostane na njihovem uradnem spletnem mestu vsaj pet let po objavi. Objavljeni osebni podatki ostanejo na uradnem spletnem mestu pristojnega organa le toliko časa, kot je potrebno v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu podatkov.

Člen 45

Poročanje o kaznih in sankcijah organu ESMA

- 1. Pristojni organ ESMA vsako leto predloži zbrane informacije o vseh upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih, naloženih v skladu s členom 41. ESMA te informacije objavi v letnem poročilu.

Kadar so države članice v skladu s členom 41(3) sprejele odločitev o določitvi kazenskih sankcij za kršitve določb iz navedenega odstavka, njihovi pristojni organi ESMA vsako leto zagotovijo anonimizirane in zbrane podatke o vseh opravljenih kazenskih preiskavah in naloženih kazenskih sankcijah. ESMA podatke o naloženih kazenskih sankcijah objavi v letnem poročilu.

- 2. Pristojni organ, ki je javno razkril upravne kazni, druge upravne ukrepe ali kazenske sankcije, o teh sankcijah in ukrepih hkrati poroča organu ESMA.
- 3. Pristojni organi obvestijo ESMA o vseh upravnih kaznih ali drugih upravnih ukrepih, ki so bili naloženi, vendar niso bili objavljeni v skladu s členom 44(2), prvi pododstavek, točka (c), vključno z vsako pritožbo v zvezi z njimi in njenim rezultatom. Države članice zagotovijo, da pristojni organi prejmejo informacije in končno sodbo v zvezi z vsemi naloženimi kazenskimi sankcijami ter jih predložijo ESMA. ESMA vzdržuje centralno zbirko podatkov o kaznih in sankcijah, o katerih je bil obveščen, izključno za namene izmenjave informacij med pristojnimi organi. Do te zbirke podatkov imajo dostop zgolj pristojni organi, posodablja pa se na podlagi informacij, ki jih zagotovijo pristojni organi.

Poglavje 2

ESMA

Člen 46

Izvajanje pooblastil iz členov 47, 48 in 49

Pooblastila, prenesena na ESMA, njegove uradnike ali druge osebe, ki jih pooblasti ESMA, s členi 47, 48 in 49, se ne uporabljajo za zahteve po razkritju informacij ali dokumentov, za katere velja varovanje zaupnosti.

Člen 47

Zahtevki za informacije

1. ESMA lahko z enostavnim zahtevkom ali odločitvijo od naslednjih oseb zahteva vse informacije, ki mu omogočajo izvajanje nalog v skladu s to uredbo:
 - (a) oseb, ki dejansko vodijo posle zunanjega pregledovalca;
 - (b) članov nadzornega, poslovnega ali upravnega organa zunanjega pregledovalca;
 - (c) članov višjega vodstva zunanjega pregledovalca;
 - (d) vseh oseb, ki neposredno sodelujejo v dejavnostih ocenjevanja zunanjega pregledovalca;
 - (e) pravnih zastopnikov in zaposlenih pri subjektih, katerim je zunanji pregledovalec oddal nekatere funkcije v zunanje izvajanje v skladu s členom 25;
 - (f) oseb, ki so kako drugače tesno in pomembno povezane s postopkom upravljanja zunanjega pregledovalca;
 - (g) vsake osebe, ki deluje kot zunanji pregledovalec ali se pretvarja, da je zunanji pregledovalec, ne da bi bil registriran kot tak, in vsake osebe, ki opravlja katero koli od funkcij iz točk (a) do (f) za tako osebo.
2. Če ESMA informacije iz odstavka 1 zahteva z enostavnim zahtevkom:
 - (a) navede ta člen kot pravno podlago za zahtevek;
 - (b) navede namen zahtevka;
 - (c) navede zahtevane informacije;
 - (d) določi rok, v katerem je treba informacije predložiti;

- (e) obvesti osebo, od katere se zahtevajo informacije, da teh sicer ni dolžna zagotoviti, vendar pa v primeru prostovoljnega odgovora na zahtevek ne smejo biti napačne ali zavajajoče;
 - (f) navede morebitno globo iz člena 52, če so odgovori na zastavljena vprašanja napačni ali zavajajoči.
3. Če ESMA informacije iz odstavka 1 zahteva na podlagi odločitve:
- (a) navede ta člen kot pravno podlago za zahtevek;
 - (b) navede namen zahtevka;
 - (c) navede zahtevane informacije;
 - (d) določi rok, v katerem je treba informacije predložiti;
 - (e) navede periodične denarne kazni, določene v členu 53, če so zahtevane informacije nepopolne;
 - (f) navede globo iz člena 52, če so odgovori na zastavljena vprašanja napačni ali zavajajoči;
 - (g) navede pravico do pritožbe proti odločitvi pri odboru za pritožbe v skladu s členi 58 in 59 Uredbe (EU) št. 1095/2010 ter pravico, da se odločitev predloži v presojo Sodišču Evropske unije v skladu s členoma 60 in 61 navedene uredbe.
4. Zahtevane informacije zagotovijo osebe iz odstavka 1 ali njihovi zastopniki in, v primeru pravnih oseb ali združenj, ki nimajo pravne osebnosti, osebe, ki so po zakonu ali statutu pooblaščen za njihovo zastopanje. Pooblaščen odvetniki lahko predložijo informacije v imenu svojih strank. Slednje so kljub temu v celoti odgovorne, če so predložene informacije nepopolne, napačne ali zavajajoče.
5. ESMA pristojnemu organu države članice, kjer imajo prebivališče ali sedež osebe iz odstavka 1, na katere se nanaša zahteva po informacijah, nemudoma pošlje kopijo enostavnega zahtevka ali svoje odločitve.

Člen 48

Splošne preiskave

1. ESMA lahko za potrebe izvajanja svojih nalog v skladu s to uredbo opravi potrebne preiskave oseb iz člena 47(1). V ta namen imajo uradniki ESMA in druge osebe, ki jih pooblasti ESMA, pooblastilo, da:
- (a) preučijo vse evidence, podatke, postopke in vse drugo gradivo, relevantno za izvajanje njihovih nalog, ne glede na vrsto nosilca podatkov, na katerem so shranjeni;
 - (b) izdelajo ali pridobijo overjene kopije ali izvlečke iz takih evidenc, podatkov, postopkov in drugega gradiva;

- (c) povabijo in pozovejo katero koli osebo iz člena 47(1) ali njenega zastopnika ali zaposlenega, da zagotovi ustna ali pisna pojasnila glede dejstev ali dokumentov, povezanih s predmetom in namenom inšpekcijskega pregleda, ter zabeležijo njihove odgovore;
 - (d) opravijo razgovor s katero koli drugo fizično ali pravno osebo, ki pristane na razgovor, za namen zbiranja informacij v zvezi s predmetom preiskave;
 - (e) zahtevajo evidence o telefonskem in podatkovnem prometu.
2. Uradniki ESMA in druge osebe, ki jih ESMA pooblasti za namene preiskav iz odstavka 1, svoja pooblastila izvajajo ob predložitvi pisnega pooblastila, v katerem sta navedena predmet in namen preiskave. V pooblastilu so navedene tudi periodične denarne kazni iz člena 53, ki se naložijo, če zahtevane evidence, podatki, postopki ali drugo gradivo ter odgovori na vprašanja, ki se postavijo osebam iz člena 47(1), niso zagotovljeni ali so nepopolni, in globe iz člena 52, ki se naložijo, če so odgovori na vprašanja, ki se postavijo osebam iz člena 47(1), napačni ali zavajajoči.
 3. Osebe iz člena 47(1) privolijo v preiskave, ki jih z odločitvijo odredi ESMA. V odločitvi morajo biti navedeni predmet in namen preiskave, periodične denarne kazni, določene v členu 53, pravna sredstva, ki so na voljo na podlagi Uredbe (EU) št. 1095/2010, ter pravica, da se odločitev predloži v presojo Sodišču Evropske unije.
 4. ESMA pravočasno pred preiskavo o njej in o identiteti pooblaščenih oseb obvesti pristojni nadzorni organ iz člena 36 v državi članici, v kateri bo izvedena preiskava. Uradniki zadevnega pristojnega organa tem pooblaščenim osebam na zahtevo ESMA pomagajo pri izvajanju njihovih nalog. Ti uradniki se lahko preiskav tudi udeležijo, če za to zaprosijo.
 5. Če je za pridobitev evidenc o telefonskem ali podatkovnem prometu iz odstavka 1, točka (e), v skladu z nacionalnimi predpisi potrebna odobritev sodnega organa, zanjo zaprosi tudi ESMA. ESMA lahko za tako odobritev zaprosi tudi kot preventivni ukrep.
 6. Kadar se zaprosi za odobritev iz odstavka 5, nacionalni sodni organ preveri, ali je odločitev ESMA pristna in da predvideni prisilni ukrepi glede na predmet preiskave niso ne arbitrarni ne pretirani. Pri preverjanju sorazmernosti prisilnih ukrepov lahko nacionalni sodni organ zaprosi ESMA za podrobna pojasnila, zlasti glede razlogov, ki jih ima ESMA za sum o kršitvi te uredbe, pa tudi glede resnosti domnevne kršitve in narave vpletenosti osebe, za katero veljajo prisilni ukrepi. Vendar nacionalni sodni organ ne sme presojsati o tem, ali je bila preiskava potrebna, ali zahtevati informacij iz spisa ESMA. Zakonitost odločitve ESMA lahko presoja samo Sodišče v skladu s postopkom iz člena 61 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 49

Inšpekcijski pregledi na kraju samem

1. ESMA lahko za izvajanje svojih nalog v skladu s to uredbo izvaja vse potrebne inšpekcijske preglede na kraju samem v poslovnih prostorih, na zemljiščih ali lastnini pravnih oseb iz člena 47(1). Kadar je to potrebno zaradi pravilne izvedbe in

učinkovitosti pregledov, lahko ESMA izvede inšpekcijski pregled na kraju samem brez predhodne najave.

2. Uradniki ESMA in druge osebe, ki jih ESMA pooblasti za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem, lahko vstopijo v vse poslovne prostore ali na vsa zemljišča in lastnino pravnih oseb, na katere se nanaša odločitev o preiskavi, ki jo je sprejel ESMA, in imajo vsa pooblastila iz člena 48(1). Imajo tudi pooblastilo, da zapečatijo vse poslovne prostore, lastnino ter poslovne knjige ali evidence za čas trajanja inšpekcijskega pregleda in v obsegu, potrebnem za njegovo izvedbo.
3. ESMA o inšpekcijskem pregledu pravočasno obvesti pristojni nadzorni organ države članice, v kateri bo izveden pregled. Inšpekcijski pregledi v skladu s tem členom se izvedejo, če zadevni organ potrdi, da jim ne nasprotuje.
4. Uradniki ESMA in druge osebe, ki jih ESMA pooblasti za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem, izvajajo svoja pooblastila ob predložitvi pisnega pooblastila, v katerem so navedeni predmet in namen pregleda ter periodične denarne kazni, določene s členom 53, če zadevna oseba ne privoli v inšpekcijski pregled. ESMA o inšpekcijskem pregledu pravočasno obvesti pristojni organ države članice, v kateri bo izveden pregled.
5. Osebe iz člena 47(1) dovolijo inšpekcijske preglede na kraju samem, ki so odrejeni z odločitvijo ESMA. V odločitvi so navedeni predmet in namen inšpekcijskega pregleda, datum njegovega začetka, periodične denarne kazni, določene v členu 53, pravna sredstva, ki so na voljo na podlagi Uredbe (EU) št. 1095/2010, ter pravica, da se odločitev predloži v presojo Sodišču Evropske unije. ESMA to odločitev sprejme po posvetovanju s pristojnim organom države članice, v kateri bo izveden pregled.
6. Uradniki pristojnega organa države članice, v kateri se izvaja inšpekcijski pregled, pa tudi uradniki, ki jih pristojni organ pooblasti ali imenuje, na zahtevo ESMA aktivno pomagajo uradnikom ESMA in drugim osebam, ki jih je pooblastil ESMA. V ta namen imajo pooblastila, določena v odstavku 2. Uradniki tega pristojnega organa se lahko tudi udeležijo inšpekcijskih pregledov na kraju samem, če za to zaprosijo.
7. ESMA lahko od pristojnih organov zahteva tudi, da v njegovem imenu izvedejo določene preiskave in inšpekcijske preglede na kraju samem, kot je določeno v tem členu in v členu 48(1). V ta namen imajo pristojni organi enaka pooblastila kot ESMA, kot je določeno v tem členu in v členu 48(1).
8. Če uradniki ESMA in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti ESMA, ugotovijo, da oseba nasprotuje inšpekcijskemu pregledu, ki je bil odrejen v skladu s tem členom, jim pristojni organ zadevne države članice zagotovi ustrezno pomoč in, če je to potrebno, zahteva tudi podporo policije ali drugega ustreznega izvršilnega organa, da jim omogoči izvedbo inšpekcijskega pregleda na kraju samem.
9. Če je za inšpekcijski pregled na kraju samem iz odstavka 1 ali za pomoč iz odstavka 8 v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi potrebna odobritev sodnega organa, zanjo zaprosi tudi ESMA. ESMA lahko za tako odobritev zaprosi tudi kot preventivni ukrep.
10. Kadar se zaprosi za odobritev iz odstavka 9, nacionalni sodni organ preveri, ali je odločitev ESMA pristna in da predvideni prisilni ukrepi glede na predmet

inšpekcijskega pregleda niso ne arbitrarni ne pretirani. Pri preverjanju sorazmernosti prisilnih ukrepov lahko nacionalni sodni organ zaprosi ESMA za podrobna pojasnila. Takšna zahteva po podrobnih pojasnilih se lahko nanaša zlasti na razloge, ki jih ima ESMA za sum o kršitvi te uredbe, pa tudi na resnost domnevne kršitve in naravo vpletenosti osebe, za katero veljajo prisilni ukrepi. Vendar nacionalni sodni organ ne sme presojati o tem, ali je bila preiskava potrebna, ali zahtevati informacij iz spisa ESMA. Zakonitost odločitve ESMA lahko presoja samo Sodišče v skladu s postopkom iz člena 61 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 50

Izmenjava informacij

1. Pristojni organi iz člena 36, ESMA in drugi ustrezni organi si brez nepotrebnega odlašanja izmenjajo informacije, potrebne za opravljanje njihovih nalog.
2. Pristojni organi iz člena 36, ESMA, drugi ustrezni organi in drugi organi ali fizične in pravne osebe zaupne informacije, ki jih prejmejo med opravljanjem svojih nalog v skladu s to uredbo, uporabijo samo pri opravljanju svojih nalog.

Člen 51

Nadzorni ukrepi ESMA

1. Če ESMA v skladu s členom 55(8) ugotovi, da je oseba storila eno od kršitev iz člena 52(2), sprejme enega ali več od naslednjih ukrepov:
 - (a) prekliče registracijo zunanjega pregledovalca;
 - (b) prekliče priznanje zunanjega pregledovalca s sedežem v tretji državi;
 - (c) začasno prepove zunanjemu pregledovalcu opravljanje dejavnosti v skladu s to uredbo v vsej Uniji, dokler se kršitev ne odpravi;
 - (d) sprejme odločitev, s katero od osebe zahteva, da odpravi kršitev;
 - (e) sprejme odločitev, s katero naloži globe v skladu s členom 52;
 - (f) sprejme odločitev, s katero naloži periodične denarne kazni v skladu s členom 53;
 - (g) izda javna obvestila.
2. ESMA prekliče registracijo ali priznanje zunanjega pregledovalca v naslednjih okoliščinah:
 - (a) zunanji pregledovalec se je izrecno odpovedal registraciji ali priznanju ali registracije ali priznanja ni uporabil v 36 mesecih od njune odobritve;
 - (b) zunanji pregledovalec je pridobil registracijo ali priznanje z navajanjem neresničnih podatkov ali na kakršen koli drug nedovoljen način;

- (c) zunanji pregledovalec ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi je bil registriran ali priznan.

Kadar ESMA prekliče registracijo ali priznanje zunanjega pregledovalca, v svoji odločitvi navede vse razloge. Preklic začne veljati takoj.

- 3. ESMA pri sprejemanju odločitev iz odstavka 1 upošteva naravo in resnost kršitve, pri čemer se ravna po naslednjih merilih:
 - (a) trajanje in pogostost kršitve;
 - (b) ali je bilo zaradi kršitve storjeno ali omogočeno finančno kaznivo dejanje oziroma je kršitev kako drugače prispevala k finančnemu kaznivemu dejanju;
 - (c) ali je bila kršitev namerna ali je do nje prišlo iz malomarnosti;
 - (d) stopnjo odgovornosti osebe, odgovorne za kršitev;
 - (e) finančno trdnost osebe, odgovorne za kršitev, kot je prikazana s skupnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom in čistimi sredstvi odgovorne fizične osebe;
 - (f) učinek kršitve na interese malih vlagateljev;
 - (g) pomembnost pridobljenega dobička ali preprečenih izgub osebe, odgovorne za kršitev, ali izgub, ki so jih zaradi kršitve utrpeli tretje osebe, če se lahko ugotovijo;
 - (h) raven sodelovanja osebe, odgovorne za kršitev, z ESMA, brez poseganja v potrebo po izročitvi pridobljenega dobička ali preprečenih izgub te osebe;
 - (i) prejšnje kršitve osebe, odgovorne za kršitev;
 - (j) ukrepe, ki jih je oseba, odgovorna za kršitev, sprejela po kršitvi za preprečitev ponovitve kršitve.
- 4. ESMA o vsakem ukrepu, sprejetem v skladu z odstavkom 1, brez nepotrebnega odlašanja uradno obvesti osebo, odgovorno za kršitev, ter s tem seznani pristojne organe držav članic in Komisijo. Vse take ukrepe javno objavi na svojem spletnem mestu v 10 delovnih dneh od datuma sprejetja.

Javna objava iz prvega pododstavka vključuje naslednje:

- (a) izjavo, ki potrjuje pravico osebe, odgovorne za kršitev, da se pritoži na odločitev;
- (b) kjer je smiselno, izjavo, ki potrjuje, da je bila pritožba vložena, z navedbo, da taka pritožba nima odločilnega učinka;
- (c) izjavo, da lahko odbor za pritožbe ESMA odloži izvajanje izpodbijane odločitve v skladu s členom 60(3) Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 52

Globe

1. Kadar ESMA v skladu s členom 55(8) ugotovi, da so zunanji pregledovalec in osebe iz člena 47(1) namerno ali iz malomarnosti storili eno ali več kršitev s seznama v odstavku 2, sprejme odločitev o naložitvi globe v skladu z odstavkom 3 tega člena.

Vsaka kršitev se obravnava kot namerna v primeru, da ESMA odkrije objektivne elemente, ki dokazujejo, da je oseba namerno storila kršitev.

2. Kršitve iz odstavka 1 so naslednje:
 - (a) neizpolnjevanje členov 18 do 30;
 - (b) predložitev neresničnih podatkov ob vložitvi vloge za registracijo kot zunanji pregledovalec ali uporaba drugih nedovoljenih načinov za pridobitev take registracije;
 - (c) nepredložitev informacij v odziv na odločitev, s katero se zahtevajo informacije, v skladu s členom 47 ali predložitev napačnih ali zavajajočih informacij v odziv na enostaven zahtevek za informacije ali odločitev;
 - (d) oviranje ali neupoštevanje preiskave v skladu s členom 48, odstavek 1, točke (a), (b), (c) ali (e);
 - (e) neizpolnjevanje člena 49 s tem, da se ne zagotovi pojasnila o dejstvih ali dokumentih, povezanih s predmetom in namenom inšpekcijskega pregleda, ali s predložitvijo napačnega ali zavajajočega pojasnila;
 - (f) opravljanje dejavnosti zunanjih pregledovalcev ali izdajanje za zunanjega pregledovalca, ne da bi bili registrirani kot zunanji pregledovalci.
3. Najnižji znesek globe iz odstavka 1 je 20 000 EUR. Najvišji znesek je 200 000 EUR.

Pri določanju višine globe v skladu z odstavkom 1 ESMA upošteva merila iz člena 51(3).
4. Če je imela oseba zaradi kršitve neposredne ali posredne finančne koristi, je znesek globe najmanj enak tem finančnim koristim.
5. Če dejanje ali opustitev dejanja zajema več kršitev, se uporabi samo najvišja naložena globa za kršitev.

Člen 53

Periodične denarne kazni

1. ESMA z odločitvijo naloži periodično denarno kazen z namenom prisiliti:
 - (a) osebo, da odpravi kršitev v skladu z odločitvijo, sprejeto na podlagi člena 52(1), točka (c);
 - (b) osebo iz člena 47(1), da:

- (i) predloži popolne informacije, ki se zahtevajo z odločitvijo v skladu s členom 47;
 - (ii) privoli v preiskavo in zlasti zagotovi popolne evidence, podatke, postopke ali drugo potrebno gradivo ter dopolni in popravi druge informacije, predložene v okviru preiskave, odrejene z odločitvijo v skladu s členom 48;
 - (iii) privoli v inšpekcijski pregled na kraju samem, odrejen z odločitvijo v skladu s členom 49.
- 2. Periodična denarna kazen se naloži za vsak dan zamude.
 - 3. Znesek periodičnih denarnih kazni znaša 3 % povprečnega dnevnega prometa v preteklem poslovnem letu, za fizične osebe pa 2 % povprečnega dnevnega dohodka v preteklem koledarskem letu. Zneski se izračunajo od datuma, določenega v odločitvi, s katero se naloži periodična denarna kazen.
 - 4. Periodična denarna kazen se naloži za obdobje največ šestih mesecev po uradnem obvestilu o odločitvi ESMA. Po preteku tega obdobja ESMA ukrep pregleda.

Člen 54

Razkritje, narava, izvršitev in dodelitev glob in periodičnih denarnih kazni

- 1. ESMA javnosti razkrije vse globe in periodične denarne kazni, ki jih je naložil v skladu s členoma 52 in 53, razen če bi takšno razkritje javnosti resno ogrozilo finančne trge ali povzročilo nesorazmerno škodo vpletenim stranem. Tako razkritje ne zajema osebnih podatkov v smislu Uredbe (ES) št. 45/2001.
- 2. Globe in periodične denarne kazni, naložene v skladu s členoma 52 in 53, so upravne narave.
- 3. Kadar ESMA odloči, da ne bo naložil glob ali periodičnih denarnih kazni, o tem ustrezno obvesti Evropski parlament, Svet, Komisijo in pristojne organe zadevne države članice ter navede razloge za svojo odločitev.
- 4. Globe in periodične denarne kazni, naložene v skladu s členoma 52 in 53, so izvršljive.

Za namene izvrševanja glob in periodičnih denarnih kazni ESMA uporabi pravila civilnopravnega postopka, ki veljajo v državi članici ali tretji državi, kjer poteka.
- 5. Zneski glob in periodičnih denarnih kazni se dodelijo v splošni proračun Unije.

Člen 55

Postopkovna pravila za sprejemanje nadzornih ukrepov in nalaganje glob

- 1. Kadar ESMA pri opravljanju svojih nalog v skladu s to uredbo ugotovi, da obstajajo resni znaki, da morda obstajajo dejstva, ki bi lahko predstavljala eno ali več kršitev iz člena 52(2), imenuje neodvisnega preiskovalnega uradnika iz ESMA, da razišče zadevo. Preiskovalni uradnik ne sodeluje oziroma ni sodeloval pri neposrednem ali

posrednem nadzoru ali v registracijskem postopku zadevnega zunanjega pregledovalca in svoje naloge opravlja neodvisno od odbora nadzornikov ESMA.

2. Preiskovalni uradnik raziše domnevne kršitve ob upoštevanju pripomb preiskovanih oseb in ves spis s svojimi ugotovitvami predloži odboru nadzornikov ESMA.
3. Pri opravljanju svojih nalog lahko preiskovalni uradnik uveljavlja pristojnosti za vložitev zahtevka za informacije v skladu s členom 47 ter za izvajanje preiskav in inšpekcijskih pregledov na kraju samem v skladu s členoma 48 in 49. Preiskovalni uradnik pri izvajanju teh pristojnosti ravna v skladu s členom 46.
4. Preiskovalni uradnik ima pri opravljanju svojih nalog dostop do vseh dokumentov in informacij, ki jih je ESMA zbral pri nadzornih dejavnostih.
5. Potem ko preiskovalni uradnik zaključi preiskavo in preden spis z ugotovitvami predloži odboru nadzornikov ESMA, preiskovanim osebam omogoči, da podajo izjavo v zvezi s preiskovanimi zadevami. Preiskovalni uradnik svoje ugotovitve utemelji le z dejstvi, glede katerih so preiskovane osebe imele priložnost podati pripombe.
6. V preiskavi v skladu s tem členom se v celoti upošteva pravica zadevnih oseb do obrambe.
7. Ko preiskovalni uradnik predloži spis s svojimi ugotovitvami odboru nadzornikov ESMA, o tem uradno obvesti preiskovane osebe. Tem je zagotovljena pravica do vpogleda v spis, pri čemer se upošteva pravni interes drugih oseb glede varstva njihovih poslovnih skrivnosti. Pravica do vpogleda v spis ne zajema zaupnih informacij, ki se nanašajo na tretje osebe.
8. Na podlagi spisa z ugotovitvami preiskovalnega uradnika in potem, ko so v skladu s členom 56 zadevne osebe podale izjavo, če so to zahtevale, ESMA odloči, ali so preiskovane osebe storile eno ali več kršitev iz člena 52(2) in v tem primeru sprejme nadzorni ukrep v skladu s členom 51 in naloži globo v skladu s členom 52.
9. Preiskovalni uradnik ne sodeluje pri posvetovanjih odbora nadzornikov ESMA niti na noben drug način ne posega v proces odločanja tega odbora.
10. Komisija do [*Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev po začetku veljavnosti*] sprejme delegirane akte v skladu s členom 60, s katerimi podrobneje opredeli postopek v zvezi z izvajanjem pooblastil za nalaganje glob ali periodičnih denarnih kazni, vključno z določbami glede pravice do obrambe, začasnimi določbami in pobiranjem glob ali periodičnih denarnih kazni, in podrobna pravila glede rokov zastaranja za nalaganje in izvrševanje kazni.
11. Kadar ESMA pri opravljanju svojih nalog v skladu s to uredbo ugotovi, da obstajajo resni znaki, da morda obstajajo dejstva, ki bi lahko predstavljala kazniva dejanja, zadeve za kazenski pregon predloži pristojnim nacionalnim organom. ESMA poleg tega ne naloži glob ali periodičnih denarnih kazni, kadar je predhodna oprostilna sodba ali obsodba, izhajajoča iz istega dejstva ali dejstev, ki so v osnovi ista, postala pravnomočna kot rezultat kazenskega postopka po nacionalnem pravu.

Člen 56
Zaslišanje oseb, ki so v postopku

1. ESMA pred sprejetjem kakršne koli odločitve v skladu s členi 51 do 53 osebam, ki so v postopku, omogoči, da podajo izjavo glede njegovih ugotovitev. Odločitve ESMA temeljijo samo na ugotovitvah, v zvezi s katerimi so osebe, ki so v postopku, imele priložnost dati pripombe.
2. Prvi pododstavek se ne uporablja, če so potrebni nujni ukrepi v skladu s členom 51, da se prepreči večja neposredna škoda finančnemu sistemu. V tem primeru lahko ESMA sprejme začasno odločitev in zadevnim osebam omogoči, da podajo izjavo, čim prej po sprejetju odločitve.
3. Med postopkom se v celoti spoštuje pravica oseb, ki so v postopku, do obrambe. Zagotovljena jim je pravica do vpogleda v spis ESMA ob upoštevanju pravnega interesa drugih oseb glede varstva njihovih poslovnih skrivnosti. Pravica do vpogleda v spis ne velja za zaupne informacije ali notranje pripravljalne dokumente ESMA.

Člen 57
Presoja Sodišča Evropske unije

Sodišče Evropske unije ima neomejeno pristojnost za presojanje odločitev, s katerimi je ESMA naložil globo ali periodično denarno kazen. Naloženo globo ali periodično denarno kazen lahko razveljavi, zniža ali zviša.

Člen 58
Pristojbine za registracijo, priznanje in nadzor

1. ESMA zunanjim pregledovalcem zaračuna stroške v zvezi z njihovo registracijo, priznanjem in nadzorom ter vse stroške, ki bi jih lahko imel pri izvajanju dela v skladu s to uredbo.
2. Pristojbine, ki jih ESMA zaračuna zunanjemu pregledovalcu, ki je vložnik, ali registriranemu zunanjemu pregledovalcu ali priznanemu zunanjemu pregledovalcu, pokrivajo vse upravne stroške, ki jih ima ESMA z dejavnostmi v zvezi s tem posameznim vložnikom ali zunanjim pregledovalcem. Znesek pristojbine je sorazmeren s prometom zunanjega pregledovalca.
3. Komisija do [*Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev po začetku veljavnosti*] sprejme delegirane akte v skladu s členom 60, s katerimi opredeli vrsto pristojbin, zadeve, za katere jih je treba plačati, njihovo višino in način njihovega plačila.

Člen 59
Register zunanjih pregledovalcev in zunanjih pregledovalcev iz tretjih držav pri ESMA

1. ESMA na svojem spletnem mestu vodi javno dostopen register, ki vsebuje seznam:
 - (a) vseh zunanjih pregledovalcev, registriranih v skladu s členom 15;

- (b) tistih zunanjih pregledovalcev, ki jim je začasno prepovedano opravljati njihove dejavnosti v skladu s členom 51;
 - (c) tistih zunanjih pregledovalcev, ki jim je bila preklicana registracija v skladu s členom 51;
 - (d) zunanjih pregledovalcev iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za opravljanje storitev v Uniji v skladu s členom 31;
 - (e) vseh zunanjih pregledovalcev iz tretjih držav, priznanih v skladu s členom 34;
 - (f) zunanjih pregledovalcev, registriranih v skladu s členom 15, ki odobrijo storitve zunanjih pregledovalcev iz tretjih držav v skladu s členom 35;
 - (g) zunanjih pregledovalcev iz tretjih držav, katerih registracija je bila preklicana in ne uporabljajo več pravic iz člena 31, kadar Komisija sprejme odločitev o preklicu iz člena 32 v zvezi s to tretjo državo;
 - (h) zunanjih pregledovalcev iz tretjih držav, katerih priznanje je bilo začasno odvzeto ali preklicano, in zunanjih pregledovalcev, registriranih v skladu s členom 15, ki ne smejo več odobriti storitev zunanjih pregledovalcev iz tretjih držav.
2. Register vsebuje kontaktne podatke zunanjih pregledovalcev, njihova spletna mesta in datume, do katerih začnejo veljati odločitve ESMA v zvezi s temi zunanjimi pregledovalci.
3. Register za zunanje pregledovalce iz tretjih držav vsebuje tudi informacije o storitvah, ki jih lahko ti opravljajo, in kontaktne podatke pristojnega organa, odgovornega za njihov nadzor v tretji državi.

Naslov V

Delegirani akti

Člen 60

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov o postopkovnih pravilih za sprejemanje nadzornih ukrepov in nalaganje glob, pristojbinah za registracijo, priznanje in nadzor ter členov 55(10) in 58(3) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [*Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti*].
3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekliče prenos pooblastila iz členov o postopkovnih pravilih za sprejemanje nadzornih ukrepov in nalaganje glob ter pristojbin za registracijo, priznanje in nadzor. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov o postopkovnih pravilih za sprejemanje nadzornih ukrepov in nalaganje glob ter pristojbinah za registracijo, priznanje in nadzor začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku [dveh mesecev] od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za [dva meseca].

Člen 61

Postopek v odboru

Komisiji pomaga Evropski odbor za vrednostne papirje, ustanovljen s Sklepom Komisije 2001/528/ES⁴⁷. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁸.

Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

⁴⁷ 2001/528/ES: Sklep Komisije z dne 6. junija 2001 o ustanovitvi Evropskega odbora za vrednostne papirje.

⁴⁸ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.

Naslov VI

Končne določbe

Člen 62

Prehodna določba

1. Vsak zunanji pregledovalec, ki namerava opravljati storitve v skladu s to uredbo od začetka njene veljavnosti do [Urad za publikacije: vstaviti datum 30 mesecev po prvem datumu začetka uporabe te uredbe], te storitve opravlja šele po tem, ko je o tem uradno obvestil ESMA in zagotovil informacije iz člena 15(1).
2. Zunanji pregledovalci iz odstavka 1 do [Urad za publikacije: vstaviti datum 30 mesecev po prvem datumu začetka uporabe te uredbe] ravnaajo v skladu s členi 16 do 30, z izjemo zahtev iz delegiranih aktov iz členov 16(2), 19(2), 20(3), 21(4), 22(3), 23(3) in 25(7).
3. Zunanji pregledovalci iz odstavka 1 po [Urad za publikacije: vstaviti datum 30 mesecev po prvem datumu začetka uporabe te uredbe] opravljajo storitve v skladu s to uredbo šele potem, ko so bili registrirani v skladu s členom 15 in izpolnjujejo člene 14 in 16 do 30, kot so bili dopolnjeni z delegiranimi akti iz odstavka 2.
4. ESMA po [Urad za publikacije: vstaviti datum 30 mesecev po prvem datumu začetka uporabe te uredbe] preuči, ali zunanji pregledovalci iz odstavka 1 in storitve, ki jih zagotavljajo, do [Urad za publikacije: vstaviti datum 30 mesecev po prvem datumu začetka uporabe te uredbe] izpolnjujejo pogoje iz te uredbe.

Kadar ESMA meni, da zunanji pregledovalec ali storitve iz prvega pododstavka ne izpolnjujejo pogojev iz te uredbe, sprejme enega ali več ukrepov v skladu s členom 52.

Člen 63

Prehodna določba za zunanje pregledovalce iz tretjih držav

1. Vsak zunanji pregledovalec iz tretje države, ki namerava opravljati storitve v skladu s to uredbo od začetka njene veljavnosti do [Urad za publikacije: vstaviti datum 30 mesecev po prvem datumu začetka uporabe te uredbe], te storitve opravlja šele po tem, ko je o tem uradno obvestil ESMA in zagotovil informacije iz člena 15(1).
2. Zunanji pregledovalci iz tretjih držav iz odstavka 1:
 - (a) ravnaajo v skladu s členi 16 do 30, z izjemo zahtev iz delegiranih aktov iz členov 16(2), 19(2), 20(3), 21(4), 22(3), 23(3) in 25(7);
 - (b) imajo zakonitega zastopnika s sedežem v Uniji, ki izpolnjuje člen 34, odstavek 3, točke (a) do (c).

3. Po [Urad za publikacije: vstaviti datum 30 mesecev po prvem datumu začetka uporabe te uredbe] veljajo členi 32, 34 in 35.
4. ESMA po [Urad za publikacije: vstaviti datum 30 mesecev po prvem datumu začetka uporabe te uredbe] preuči, ali zunanji pregledovalci iz odstavka 1 in storitve, ki jih zagotavljajo, do [Urad za publikacije: vstaviti datum 30 mesecev po prvem datumu začetka uporabe te uredbe] izpolnjujejo pogoje iz te uredbe.

Kadar ESMA meni, da zunanji pregledovalec ali storitve iz prvega pododstavka ne izpolnjujejo pogojev iz te uredbe, sprejme enega ali več ukrepov v skladu s členom 52.

Člen 64 ***Začetek veljavnosti***

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Svet Za Parlament
predsednik predsednik